

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN NEGARA

SENATE

PARLIMEN KELIMA

Fifth Parliament

PENGGAL KETIGA

Third Session

KANDUNGANNYA

MENGANGKAT SUMPAH:

Datuk Khoo Kay Por [Ruangan 2829]

PENGUMUMAN YANG DI-PERTUA:

Mengalu-alukan Ahli Baru [Ruangan 2829]

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 2829]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Wilayah Persekutuan (Perkiraan Kewangan)
[Ruangan 2859]

Rang Undang-undang Kumpulan Wang Simpanan Pekerja (Pindaan)
[Ruangan 2875]

Rang Undang-undang Membaharui Undang-undang (Penghapusan Samsu Gelap) (Pindaan) [Ruangan 2891]

USUL:

Penangguhan Mesyuarat [Ruangan 2904]

MALAYSIA

PARLIMEN KELIMA—DEWAN NEGARA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KETIGA

AHLI-AHLI DEWAN NEGARA

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI ISMAIL KHAN, P.S.M., B.K.T., P.P.T. (Dilantik).
- „ Menteri Tak Berpotfolio, DATO HAJI MOHAMED BIN NASIR, S.P.M.K., J.M.N., J.P. (Kelantan).
- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, JENERAL TAN SRI HAJI ABDUL HAMID BIN BIDIN, P.S.M., S.P.M.K., D.I.M.P., J.M.N., P.M.P., P.P.T., P.J.K. (Dilantik).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING, P.B.S. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI ABDUL HAMID BIN TAHIR, S.M.T., B.C.K., P.J.K. (Kedah).
- „ TUAN ABDUL RAZAK BIN HAJI ABU SAMAH, A.M.N., P.J.K. (Dilantik).
- „ TAN SRI DATO' HAJI ABDUL RAZAK BIN HAJI HUSAIN, P.S.M., D.S.W., J.S.M., S.M.P. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI ABDUL SAMAD BIN SAID (Dilantik).
- „ Tuan Abdullah bin Salleh (Perlis).
- „ TUAN V. V. ABOO, J.S.M., A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ DATO HAJI AHMAD BIN HAJI ITHNIN, D.M.S.M., K.M.N., A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN ALEXANDER Y. L. LEE (Dilantik).
- „ TUAN HAJI ARIFFIN BIN HAJI SALLEH, K.M.N., S.M.K. (Dilantik).
- „ TUAN BASHARON BIN HANAPIAH (Dilantik).
- „ DATO CHIN KIM YOONG (Perak).
- „ DATUK CHOO CHING HWA, D.P.M.T., K.M.N., P.J.K., P.P.N., J.P. (Dilantik).
- „ DR CHOO KOOI FOOK (Dilantik).
- „ DATUK CHUA SONG LIM, S.P.M.J., S.S.I.J., J.M.N., P.I.S., J.P. (Johor).
- „ TUAN DAIM BIN ZAINUDDIN (Dilantik).
- „ TUAN HAJI FADZIL BIN AHMAD, A.M.N. (Kedah).
- „ TUAN FADZIL BIN MAHMOOD (Perlis).
- „ DATO' HAJAH FATIMAH BINTI HAJI SALIM, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., S.M.J. (Dilantik).
- „ DR GAN KONG SENG, P.J.K. (Negeri Sembilan).

- Yang Berhormat PUAN HASNAH BINTI HAJI MOHD. KASIM *alias* HASNAH FATIMAH BINTI HAJI MOHD. KASIM, A.M.N., P.J.K., P.P.N. (Trengganu).
- „ DATO SERI HAJI HUSSEIN BIN MOHD. NOORDIN, S.P.M.P., D.P.M.P., J.M.N., P.J.K., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN ABDULLAH, A.M.N., A.M.P., P.J.K., J.P. (Perak).
- „ TUAN IBRAHIM BIN SALLEH, A.M.N., P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN ISHAK BIN ABDUL RAHMAN, A.M.N., P.J.K. (Pulau Pinang).
- „ DATO' ISMAIL BIN HASHIM, K.M.N., A.M.N., P.B.M., J.P. (Melaka).
- „ DATO' HAJI ISMAIL BIN HASSAN, D.P.M.J., P.I.S. (Johor).
- „ DATUK JAMES WILLIE, P.G.D.K. (Sabah).
- „ DATO' KAM WOON WAH, D.I.M.P., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN SYED KAMARULZAMAN BIN SYED BAHALDIN ALJAMLUD, K.M.N., A.M.N. (Selangor).
- „ TUAN KENNETH KANYAN ANAK TEMENGGONG KOH (Sarawak).
- „ DATUK KHOO KAY POR (Pulau Pinang).
- „ TUAN K. KUMARAN, K.M.N., P.M.P., P.P.T. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI LATIP BIN HAJI DRIS (Dilantik).
- „ TAN SRI LEE BOON CHIM, P.S.M., S.M.S. (Dilantik).
- „ TUAN LEE JONG KI (Dilantik).
- „ TUAN LOH KEE PENG, P.J.K., J.P. (Melaka).
- „ TUAN LOO SWEE MOK, A.M.N., P.P.N. (Pahang).
- „ TUAN M. MAHALINGAM, J.P. (Dilantik).
- „ DATIN HAJJAH MAHIMON BINTI HAJI HARUN, S.M.P., A.M.N., J.P. (Pahang).
- „ DATO' HAJI MAHMOUD *alias* MAHMOUD SALIM BIN HAJI MOHAMAD, S.M.T., A.M.N., P.J.K. (Trengganu).
- „ TUAN HAJI MOHD. AZLAN KINJAWAN *alias* PHILIP MEJA (Dilantik).
- „ DATUK HAJI MOHD. DIN BIN JAAFAR, P.G.D.K., A.D.K., B.K. (Dilantik).
- „ TAN SRI HAJI MOHD. GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., S.P.C.M., P.N.B.S., S.P.D.K. (Dilantik).
- „ DATO' HAJI MOHD. NOR MOHAMAD, D.P.M.S., J.M.N., S.M.T., S.M.S., P.J.K. (Dilantik).
- „ DATO' HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN M. MUTHU PALANIAPPAN, A.M.N., P.P.T. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI NORDIN BIN PESAH, K.M.N., A.M.N., P.J.K., J.P. (Negeri Sembilan).
- „ DATO' HAJI OTHMAN BIN HAJI ABDULLAH, D.P.M.J., P.C.M. (Dilantik).
- „ TOK PANGKU PANDAK HAMID BIN PUTEH JALI, P.J.K. (Dilantik).

- Yang Berhormat DATO' G. PASAMANICKAM, S.P.M.J., D.P.M.J., D.S.I.J., P.I.S.,
B.S.I., J.S.M., A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ PUAN RAHMAH BINTI OTHMAN, J.S.M., A.M.N., P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN S. I. RAJAH, B.S.I., P.I.S. (Dilantik).
- „ PUAN RAGAYAH ARIFF, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Dilantik).
- „ PUAN HAJJAH SALMAH BINTI SHEIKH HUSSAIN, A.M.N., P.K.T.
(Dilantik).
- „ TAN SRI DATUK DR C. SINNADURAI, P.S.M., P.S.D., P.N.B.S.,
D.P.M.P., J.M.N., S.M.K., C.M.B., P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN S. SUBRAMANIAM (Dilantik).
- „ DATO' SULAIMAN BIN NINAM SHAH, S.P.M.J., S.S.I.J., J.M.N.,
B.S.I., P.I.S., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN TAN CHANG SOONG, A.M.N. (Dilantik).
- „ TUAN TING MING HIA *alias* TING MING HOI (Sarawak).
- „ TUAN WONG KIE NAI (Dilantik)
- „ TUAN HAJI TUAN YAACOB BIN HAJI ENGKU YUNUS, P.P.N.
(Kelantan).
- „ DATO YAP PENG *alias* YAP PIANG TAU (Selangor).
- „ TAN SRI DATUK YEH PAO TSU, P.S.M., P.G.D.K., A.M.N. (Sabah).
- „ TAN SRI ZAITON IBRAHIM BIN AHMAD, P.S.M. (Dilantik).

DEWAN NEGARA

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Negara: Haji Ahmad Hasmuni bin Haji Hussein.

Timbalan Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya Manap.

Penyunting: P. Bhaskaran Menon.

Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahaman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Shariff bin Md. Saad.

MALAYSIA

DEWAN NEGARA

Isnin, 11hb Januari, 1982

Mesyyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyyuarat*)

MENGANGKAT SUMPAAH

Ahli Yang Berhormat yang tersebut di bawah ini telah mengangkat Sumpah seperti yang disebutkan dalam Perlembagaan:

Datuk Khoo Kay Por

PENGUMUMAN YANG DI-PERTUA

Mengalu-alukan Ahli Baru

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya mengucapkan selamat datang dan tahniah kepada Ahli Yang Berhormat yang baru mengangkat Sumpah sebentar tadi. Saya berharap semoga Ahli yang baru dipilih itu dapat memberikan sumbangan beliau yang berguna dan berfaedah kepada Dewan ini dan kepada negara seterusnya.

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT
BAGI PERTANYAAN-
PERTANYAAN

HALAL—MAKANAN BAGI
ORANG-ORANG ISLAM

1. Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan apakah langkah yang sedang diambil oleh Kerajaan dalam perkara "HALAL" atau "MAKANAN ORANG-ORANG ISLAM" yang kini banyak bertulis di kedai-kedai makan di seluruh Negara; dan siapakah yang menentukan kebenaran pihak kedai-kedai berkenaan menulis atau menentukan "HALAL" bagi orang Islam

makanan yang dijual itu dan sama ada masalah ini dibincangkan dalam Majlis Kebangsaan Hal Ehwal Ugama Islam Malaysia, jika pernah, apakah keputusan dan langkah yang akan dibuat.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Dato Shahrir bin Abdul Samad): Tuan Yang di-Pertua, penggunaan perbincangan halal, ditanggung halal, makanan Islam atau apa-apa perbincangan lain yang menunjukkan atau mungkin difahamkan sebagai menunjukkan bahawa orang-orang Islam dibenarkan oleh agama memakannya adalah tertakluk kepada satu Perintah yang dinamakan Perintah Perihal Dagangan (Penggunaan Perbincangan Halal), 1975. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, sebelum Perintah ini diwartakan, beberapa mesyyuarat di peringkat Jawatankuasa yang dianggotai oleh pegawai-pegawai Kementerian saya, Jabatan Perdana Menteri dan juga Jabatan Hal Ehwal Ugama Islam telah diadakan bagi tujuan membincangkan peruntukan undang-undang yang terdapat dalam Perintah ini. Deraf Perintah ini kemudiannya telah dirujuk kepada Kabinet untuk kelulusan. Menurut tafsiran di bawah Perintah ini, perbincangan halal jika dikaitkan dengan makanan adalah:

- (a) bukan dan tidak terdiri daripada atau mengandungi apa-apa bahagian atau benda dari binatang yang orang Islam dilarang oleh hukum Syarak memakannya atau yang tidak disembelih mengikut hukum Syarak;
- (b) tidaklah mengandungi apa-apa benda yang difikirkan sebagai najis mengikut hukum Syarak;
- (c) tidaklah disedia, diproses atau dikilang dengan menggunakan apa-apa alat yang tidak bebas dari apa-apa benda najis mengikut hukum Syarak;

- (d) tidaklah dalam masa menyediakannya, memproses atau menyiapkannya itu bersentuhan atau berdekatan dengan apa-apa makanan yang tidak memenuhi kehendak perenggan (a) (b) dan (c) di atas atau apa-apa benda yang difikirkan najis mengikut hukum Syarak.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat selanjutnya, penggunaan perbahasan halal, ditanggung halal atau makanan Islam ke atas bahan makanan adalah bebas dilakukan oleh sesiapa sahaja dan tidak memerlukan kebenaran atau kelulusan mana-mana agensi Kerajaan. Pengawasan yang dilaksanakan oleh Kementerian saya melalui Akta Perihal Dagangan, 1972 ialah untuk menentukan bahawa perihal halal yang digunakan ke atas bahan makanan adalah benar-benar halal. Dalam hubungan ini, setiap penggunaan perbahasan halal sebagai perihal ke atas bahan makanan yang disyaki bertentangan dan tidak mematuhi tafsiran di atas akan disiasat oleh pegawai-pegawai Kementerian saya dengan bantuan pegawai-pegawai daripada Jabatan Ugama Islam yang lebih mahir dan berkelayakan untuk menentukan halal atau sebaliknya sesuatu makanan itu. Semenjak Perintah ini dikuatkuasakan, Kementerian saya telah mengambil tindakan ke atas 27 orang peniaga di seluruh Negara kerana kesalahan khusus mengenai penggunaan perbahasan halal terhadap bahan makanan yang sebenarnya adalah haram orang Islam memakannya.

Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, masalah halal atau makanan orang Islam dalam negeri ini kalau tidak salah saya mengikut kata Yang Berhormat Timbalan Menteri mulai tahun 1972 telah dijalankan. Saya suka bertanya adakah restoran ataupun kedai-kedai yang menjual makanan yang ditulis halal itu diperbaharui lesennya dari setahun ke setahun dan ada berapa buah dalam Kuala Lumpur ini yang telah diberi oleh Kerajaan ditulis halal bagi makanan orang Islam.

Dato Shahrir bin Abdul Samad: Tuan Yang di-Pertua, sepertimana dalam jawapan saya tidak ada agensi Kerajaan yang mengeluarkan lesen tentang penggunaan perbahasan halal dan oleh yang demikian soal

yang ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat itu tidak timbul.

Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah: Soalan tambahan. Kerajaan tidak boleh mengeluarkan satu-satu kebenaran apa sahaja dalam negara kita ini, kalau tidakpun dinamakan lesen tetapi dia memberi satu-satu perkara yang tertentu sahaja. Misalnya, dalam satu permintaan tidak boleh semua diberi dalam negeri ini halal walaupun restoran. Dia mesti memajukan permintaan. Kalau tidak Kementerian menyebut dia tidak mengeluarkan lesen, apakah taraf yang diberi, adakah semua restoran dalam Kuala Lumpur ini diberi menggunakan perbahasan halal?

Kalau demikian, saya suka bertanya apakah tarafnya restoran atau kedai-kedai yang menjual makanan yang diberi taraf ditulis di atasnya "HALAL"?

Dato Shahrir bin Abdul Samad: Tuan Yang di-Pertua, apabila sesuatu restoran itu menggunakan perbahasan halal ataupun ditanggung halal ataupun makanan orang Islam, Kementerian saya dengan kerjasama daripada Majlis Ugama Islam ataupun Jabatan Ugama Islam mengenakan siasatan untuk menentukan sama ada penggunaan perbahasan itu kena dan sesuai mengikut Akta Perihal Dagangan 1972 dan ini dilakukan dari semasa ke semasa sepertimana pernah ditimbulkan dalam Dewan Negara ini juga bahawa satu bahan makanan telah dikatakan ditanggung halal dan sebenarnya bahan makanan ini yang dikeluarkan oleh sebuah restoran telah disiasat dan didapati memang benar halal. Tetapi oleh kerana kemungkinan pula pada tahun yang selepas itu ada perubahan dalam cara pemerosesan dan penyediaan makanan itu maka Kementerian saya sentiasa memeriksa dan menyiasat bahawa penggunaan perbahasan itu digunakan sesuai dengan kehendak dalam Akta Perihal Dagangan 1972.

PERMIT MEMBURU

2. Tuan Loo Swee Mok minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sama ada beliau akan mempertimbangkan bahawa permit memburu dikeluarkan bagi semua

pemilik-pemilik senjata api yang berlesen untuk menjaga kebunnya.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Abdul Rahim bin Dato' Thamby Chik): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat pemilik-pemilik senjata api yang telah diberi lesen untuk maksud mencegah musuh tanaman, tidak memerlukan permit memburu lagi untuk menjaga kebun mereka.

PENCEN—PEMBAYARAN LAMBAT

3. Tuan Haji Azlan Kinjawan minta Perdana Menteri menyatakan mengapakah pembayaran pencen kepada pegawai-pegawai Persekutuan yang telah bersara terlalu lambat sangat dibayar pencen hingga mengambil masa bertahun-tahun lamanya.

Menteri Tak Berpotfolio (Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi): Tuan Yang di-Pertua, memang ada kes-kes yang mana faedah-faedah persaraan telah lewat dibayar. Akan tetapi saya tidak sedar bahawa pembayaran faedah-faedah persaraan telah mengambil masa yang agak panjang seperti disebutkan oleh Yang Berhormat. Walau bagaimanapun, jika Yang Berhormat mengetahui kes-kes yang bayaran telah terlalu lambat dibuat, saya harap Yang Berhormat dapat mengemukakan maklumat-maklumat mengenai kes-kes tersebut supaya saya dapat menyiasat punca-punca kelewatan dan langkah-langkah dapat diambil bagi mengelakkan berulangnya lagi kelewatan-kelewatan seperti ini.

Sebagaimana yang telah saya terangkan dahulu, sememangnya terdapat kes-kes yang bayaran lewat dibuat. Tetapi bilangan kes-kes kelewatan ini adalah sangat kecil dan ini adalah akibat daripada beberapa sebab yang saya telahpun terangkan dalam jawapan-jawapan kepada persoalan-persoalan yang telah sering dikemukakan dahulu sama ada di Dewan Negara ataupun di Dewan Rakyat. Antara sebab-sebabnya ialah masalah ketiadaan rekod dan dokumen yang lengkap.

Saya suka menerangkan sekali lagi bahawa Kerajaan telah mengambil berat tentang kelewatan pembayaran pencen kepada pegawai-pegawai yang telah bersara dan

dengan demikian demi untuk mempercepatkan pembayaran, beberapa langkah telahpun diambil. Jabatan akhir di mana pegawai tersebut bekerja telah diarahkan supaya mengambil tindakan tidak lewat dari 6 bulan mengemukakan semua butir yang diperlukan bagi menyediakan kertas pencen kepada pihak yang berkuasa supaya tindakan awal dapat diambil untuk memperoseskan dan meluluskan pembayaran pencen kepada seseorang pegawai sebaik sahaja ia bersara. Latihan berterus juga telah diberikan kepada kakitangan jabatan-jabatan dan Kementerian mengurus yang terlibat dalam penyediaan kertas-kertas pencen secara menyeluruh serta penyediaan sebuah buku panduan kecil juga telah diterbitkan dan diedarkan kepada bakal-bakal pesara bagi menarik perhatian mereka mengenai kaedah dan rupa tindakan yang patut diambil oleh mereka sendiri. Dengan melaksanakan langkah-langkah tersebut kami telah dapat mempercepatkan proses pembayaran pencen. Walau bagaimanapun, jika pembayaran muktamad tidak dapat dibuat, pembayaran sementara telah diuruskan sehinggalah pembayaran muktamad dilakukan.

Tuan Abdullah bin Salleh: Soalan tambahan. Soalan saya ialah berhubung dengan beberapa orang guru-guru di negeri Perlis yang telah berpencen yang mana perkhidmatannya dikira tidak sama dengan guru-guru di negeri lain yang sama tarafnya. Guru-guru yang saya maksudkan ialah guru-guru yang menuntut di Maktab SITC sebelum Perang, sekarang disebut MPSI. Guru-guru ini telah terlibat dengan Peperangan Dunia Kedua, manakala guru itu balik ke negeri Perlis dalam masa pemerintahan Jepun diberi tugas mengajar di sekolah sama seperti guru-guru di negeri-negeri yang lain juga. Apabila tamat peperangan guru-guru tersebut dipanggil balik semula ke maktab untuk menamatkan latihannya dalam tiga peringkat.

- (i) Guru-guru yang masuk maktab pada tahun 1939 dipanggil balik pada tahun 1946—tamat latihan dia dikira sebagai guru terlatih pada tahun 1947.
- (ii) Peringkat kedua yang masuk maktab pada tahun 1940 dipanggil balik ke

Kementerian saya melalui Jabatan Tenaga Rakyat. Sekiranya berlaku pemberhentian di masa-masa yang akan datang di antara langkah-langkah persediaan yang akan diambil ialah dengan menyediakan pekerjaan-pekerjaan lain sekembalinya mereka ke sini. Ini dapat dilakukan sekiranya mereka mendaftarkan diri di Pejabat-pejabat Perkhidmatan Pekerjaan, Jabatan Tenaga Rakyat. Pendaftaran mereka ini akan dianggap sebagai pendaftaran biasa dan oleh itu tidak semestinya mereka mendapat pekerjaan sebaik sahaja pendaftaran dibuat.

Walau bagaimanapun berdasarkan kepada pengalaman-pengalaman yang lepas bagi mereka yang mempunyai pengalaman bekerja dan kemahiran-kemahiran tertentu, tidaklah begitu sukar bagi Pejabat-pejabat Perkhidmatan Pekerjaan membuat penempatan. Tambahan pula menjelang akhir tempoh Rancangan Malaysia Ketiga telah mula terdapat tanda-tanda kekurangan tenaga kerja di dalam pasaran buruh kita sendiri terutama sekali di sektor-sektor pembuatan, pembinaan dan perladangan.

Mengikut jangkaan Rancangan Malaysia Keempat pula adalah dianggarkan kira-kira 860,600 pekerjaan baru akan diwujudkan dalam tempoh dari tahun 1981 hingga tahun 1985. Oleh yang demikian sekiranya berlaku pemberhentian pekerja-pekerja tersebut ianya tidak akan mendatangkan banyak masalah memandangkan industri-industri di Malaysia akan dapat mengambil mereka untuk bekerja.

Pengalaman-pengalaman dan kemahiran-kemahiran yang telah mereka perolehi akan dapat membantu negara kita di dalam jangka masa yang panjang setelah mereka pulang kelak.

Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, saya pandang berkenaan dengan buruh kita yang pergi ke Singapura seramai 2,000 orang sudah diberhentikan. Saya tidak tahu berapa ribu lagi yang ada bekerja di Singapura yang patut Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu Dewan ini. Tuan Yang di-Pertua, saya hendak bertanya masalah buruh-buruh kita ini terlalu suka pergi ke Singapura dan kita sudah isytiharkan ke seluruh dunia bahawa negara

kita maju, industri kita bertambah; kita bawa pemodal-pemodal atau pelabur-pelabur asing ke dalam negeri kita ini meningkat dari semasa ke semasa. Saya sangat hairan apakah sebab musababnya buruh-buruh kita ini sekarang terlalu ramai pergi ke Singapura, adakah Kementerian Buruh buat tahu tidak tahu sahaja fasal hal ini ataupun menjalankan satu sikap negatif sahaja ataupun satu sikap yang penuh dengan tanggungjawab supaya menjaga kewajipan Kementerian ini supaya buruh-buruh kita tidak memalukan negara kita ini. Semua pergi ke negara jiran yang dekat, yang tidak berapa jauh sedangkan negeri kita berapa banyak industri kita buka, berapa banyak hutan, berapa banyak lombong yang mustahak hendak pakai buruh tetapi mereka pergi ke Singapura. Saya hendak bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri apakah dalam penyiasatan Yang Berhormat Timbalan Menteri sebab musabab yang mereka suka pergi ke Singapura.

Yang kedua, adakah satu latar belakang lagi dimainkan iaitu ditepuk belakang bahawa pergi ke negeri sana mereka dapat bahagian dan lebih daripada itu mendapat beberapa petunjuk-petunjuk; dalam masa 50 tahun akan datang apa akan jadi? Saya minta Yang Berhormat Timbalan Menteri tolong menerangkan.

Yang ketiga, apakah sikap tegas Yang Berhormat Timbalan Menteri Buruh supaya buruh-buruh di Malaysia tidak lagi selalu memalukan kita pergi ke negeri asing dalam masa yang ke hadapan?

Tuan William Lye Chee Hien: Tuan Yang di-Pertua, untuk menjawab soalan pertama dari Ahli Yang Berhormat itu berkaitan dengan pendapat apakah sebabnya pekerja kita suka bekerja dan berhijrah ke Singapura, mengikut kajian Kementerian saya adalah didapati satu daripada sebabnya ialah gaji yang lebih tinggi dan keduanya ialah sikap orang-orang kita yang berhasrat atau berniat melawat satu bandar yang besar. Yang ketiganya ialah mencari peluang yang lebih baik atau mendapatkan pengalaman yang lebih baik. Semua ini mengikut kajian Kementerian saya tidaklah membawa apa-apa kerugian kepada negara kita. Tetapi sebaliknya jikalau mereka itu kembali

kemudian hari akan membawa faedah yang lebih baik kepada negara kita dan oleh sebab negara kita ini adalah mengamalkan dasar demokrasi, tidak ada apa-apa halangan untuk rakyat kita keluar dari negara ini. Jadi kami tidak ada mempunyai apa-apa halangan untuk mereka bekerja di luar negeri mahupun di Singapura atau lain-lain negara dan oleh yang demikian Kementerian saya tidak ada mempunyai apa-apa rekod atas bilangan pekerja kita di Singapura.

Untuk menjawab soalan kedua Ahli Yang Berhormat itu, mengikut pendapat Kementerian saya bila perindustrian di negara kita telah maju, jadi harapan adalah besar untuk pekerja-pekerja masa sekarang bekerja di Singapura boleh dapat peluang yang baik untuk kembali ke negara kita oleh kerana pada masa itu mereka adalah mempunyai dan memperolehi pengalaman yang tinggi dan teknologi yang baik, dan pada masa sekarang kitapun telah menghadapi kekurangan tenaga mahir, jadi mereka itu bolehlah dapat upah yang lebih tinggi dan kemudahan-kemudahan lain yang baik.

Puan Rahmah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Tadi Timbalan Menteri yang berkenaan memberi jawapan kepada soalan ini menyebutkan lebih kurang 2,000 orang pekerja di Singapura yang telah berhenti tetapi Timbalan Menteri yang berkenaan tidak memberikan keterangan apakah jenis pekerja-pekerja yang berhenti itu, adakah mereka ini daripada bidang buruh ataupun pekerja-pekerja mahir. Jika ada di antara mereka yang datang daripada bidang kemahiran ini, apakah usaha Kerajaan ataupun Kementerian ini untuk menempatkan mereka ini di dalam jawatan-jawatan yang ada di Malaysia ini supaya mereka ini tidak lagi ke Singapura? Nampaknya mereka telah keluar daripada Singapura tetapi balik semula ke Singapura mendapatkan kerja yang menunjukkan bahawa kerja itu tidak ada di sini ataupun Kementerian tidak mengusahakan mendapatkan mereka ini untuk bekerja di sini.

Lagi satu tadi Timbalan Menteri menyebutkan sebabnya mereka ini pergi balik ke Singapura kerana gaji mahal. Adakah Kementerian akan menimbangkan supaya pekerja-pekerja di sini dinaikkan

gajinya supaya mereka ini tidak lagi keluar daripada negara ini?

Tuan William Lye Chee Hien: Apa yang saya dapat tahu bahawa 2,000 orang pekerja ini adalah bercampur-campur seperti dari kilang-kilang, pembinaan (construction) dan lain-lain. Tadi saya sudah jawab bahawa semua ini telah dapat kerja yang lain di Singapura sekarang, jadi saya ingat soal ini tidak timbul lagi.

RUMAH PANGSA KEPADA PENDUDUK KAWASAN BANJIR

7. Tuan S. Subramaniam minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan cadangan-cadangan beliau untuk menempatkan semula atau menawarkan rumah pangsa Kerajaan kepada penduduk-penduduk di kawasan-kawasan yang selalu dilanda banjir di Wilayah Persekutuan.

Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan (Tuan Idris bin Abdul Rauf): Tuan Yang di-Pertua, kawasan-kawasan yang selalu dilanda banjir di bandaraya ini adalah di kawasan-kawasan rendah dan berhampiran dengan sungai-sungai. Penduduk-penduduk di kawasan-kawasan ini selain daripada mereka yang mempunyai hakmilik terdiri juga daripada golongan setinggan yang membuat kediaman mereka di situ. Masalah banjir yang mereka hadapi bukanlah merupakan satu masalah yang serius hingga membawa kehilangan nyawa tetapi menyusahkan mereka kerana banjir-banjir yang berlaku itu disifatkan sebagai banjir kilat yang berlaku hanya untuk beberapa jam sahaja atau paling lama satu atau dua hari semasa musim hujan.

Bagi mereka yang mempunyai hakmilik mereka enggan berpindah terus daripada kawasan-kawasan tersebut. Tambahan pula rumah-rumah mereka lebih kuat dan kukuh. Walau bagaimanapun, penempatan sementara disediakan kepada yang terlibat. Oleh itu, banjir merupakan satu masalah yang lebih berat kepada golongan setinggan terutamanya dengan keadaan rumah-rumah mereka. Walau bagaimanapun, selepas musim hujan keadaan kawasan rumah setinggan adalah memuaskan seperti sedia kala.

Pihak Dewan Bandaraya sebagai agensi yang bertanggungjawab di dalam merancang dan membina rumah-rumah kos rendah di Wilayah Persekutuan mengutamakan pemin-dahan setinggan-setinggan secara ber-peringkat-peringkat bukan sahaja terhadap mereka yang terlibat dengan projek-projek pembangunan tetapi juga terhadap mereka yang menjadi mangsa bencana alam termasuk mereka yang selalu dilanda banjir. Mangsa-mangsa banjir yang telah mendaftar dan telah sampai ke peringkat giliran untuk dipertimbangkan, juga diberi keutamaan untuk berpindah. Dewasa ini sejumlah 9,000 keluarga setinggan seperti yang dimaksudkan telah berjaya dipindahkan ke rumah pangsa atau rumah panjang Dewan Bandaraya.

SYARIKAT PENERBANGAN BARU

8. Dato' Yap Peng minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada beliau akan menimbangkan untuk membenarkan pembukaan sebuah syarikat penerbangan swasta untuk memberi perkhidmatan udara dengan tujuan menambahkan bilangan penerbangan selain daripada memberi persaingan perkhidmatan kepada penerbangan MAS, memandangkan kesesakan penumpang yang wujud hari ini bagi penerbangan dalam negeri.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Dato' Abu Hassan bin Haji Omar): Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan akan menimbang untuk membenarkan syarikat penerbangan baru menjalankan perkhidmatan dalam negeri bagi sektor-sektor di mana MAS tidak mengadakan perkhidmatan sekarang ini. Kerajaan tidak menggalakkan penubuhan syarikat penerbangan baru bagi menjalankan perkhidmatan di sektor-sektor di mana MAS sedang menjalankan perkhidmatannya.

Pada masa ini selain daripada MAS, terdapat beberapa buah syarikat-syarikat penerbangan kecil yang telah diberi lesen oleh Kerajaan untuk menjalankan perkhidmatan udara tidak berjadual ke tempat-tempat yang tidak diliputi oleh perkhidmatan MAS. Syarikat-syarikat ini

adalah digalakkan menjalankan perkhidmatan tersebut sebagai perkhidmatan yang "complementary" kepada perkhidmatan MAS.

BARANG BUATAN BRITISH—TAWARAN

9. Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar minta Perdana Menteri menyatakan sebab-sebabnya barang-barang buatan British dan tawaran-tawaran kerja kepada firma-firma British dibatalkan.

Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang di-Pertua, bagi menjawab soalan Ahli Yang Berhormat itu, adalah tidak benar barang-barang buatan British dan tawaran-tawaran kerja kepada firma-firma British dibatalkan. Apa yang berlaku ialah Kerajaan tidak lagi memberi keutamaan ataupun keistimewaan kepada barang-barang buatan British dan tawaran-tawaran kerja kepada firma-firma British dibatalkan. Apa yang berlaku ialah Kerajaan tidak lagi memberi keutamaan ataupun keistimewaan kepada barang-barang atau tawaran-tawaran kerja British seperti masa-masa yang lepas. Mereka hendaklah bertanding sama rata dengan pihak-pihak yang lain dan jika ada pilihan lain pertimbangan sewajarnya akan diberikan kepada pilihan yang lain itu.

PAKAR TERLATIH DI HOSPITAL-HOSPITAL

10. Puan Rahmah binti Othman minta Menteri Kesihatan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa hospital-hospital di bandar-bandar yang besar seperti Kuala Lumpur, Ipoh, Pulau Pinang dan lain-lain yang dilengkapi dengan unit-unit khas tidak mempunyai pakar-pakar yang terlatih dalam bidang-bidang tersebut dan jika sedar apakah tindakan beliau akan ambil untuk mengatasi perkara ini.

Timbalan Menteri Kesihatan (Dato' K. Pathmanaban): Tuan Yang di-Pertua, adalah tidak benar bahawa yunit-yunit khas di hospital-hospital di bandar-bandar yang besar seperti Kuala Lumpur, Ipoh, Pulau Pinang tidak mempunyai pakar-pakar yang terlatih dalam bidang-bidang berkenaan. Dalam disiplin-disiplin asas seperti perubatan,

bedah, perbidanan dan sakit puan pada lazimnya terdapat dua orang pakar di kebanyakan hospital-hospital besar. Kekurangan pakar hanya terdapat dalam disiplin-disiplin yang lain seperti kaji penyakit, bius dan sebagainya. Walau bagaimanapun, semua hospital besar kecuali Hospital Besar Kangar mempunyai pakar bius, manakala pakar kaji penyakit adalah terdapat di kebanyakan hospital-hospital besar. Tetapi di hospital-hospital besar yang tidak ada pakar kaji penyakit aturan telah disediakan bagi pakar berkenaan dari hospital yang berhampiran memberi tugas-tugas liputan di hospital tersebut.

Untuk mengatasi masalah kekurangan pakar dalam bidang-bidang yang disebutkan tadi, Kementerian sedang mengambil langkah untuk memberi kemudahan yang lebih baik kepada doktor-doktor muda kita untuk mengambil kursus lanjutan kepakaran dalam bidang-bidang berkenaan. Buat langkah sementara Kementerian sedang mengambil pakar-pakar dari luar negeri untuk mengisi keperluan kita.

MASAKAN MELAYU KEPADA PENERBANGAN MAS

11. Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah minta Menteri Pengangkutan mencadangkan supaya pihak MAS menghidangkan makanan dari jenis masakan ala ke Melayuan, supaya memperkenalkan masakan Melayu kepada pelancong-pelancong luar.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, adalah menjadi dasar MAS untuk menghidangkan makanan Melayu dan Malaysia di semua penerbangannya bersama-sama dengan masakan barat. Walau bagaimanapun masakan Melayu dan Malaysia hanya dapat dihidangkan dalam penerbangan yang bertolak dari Kuala Lumpur sahaja kerana ianya disediakan oleh tukang masak tempatan di dapur penerbangan MAS. Bagi tempat-tempat persinggahan MAS seperti di London, Hong Kong, Tokyo dan Sydney, masakan Melayu dan Malaysia tidak dapat disediakan.

Tuan Haji Abdul Hamid bin Tahir: Soalan tambahan. Adakah Menteri yang berkenaan sedar bahawa pada satu dua ketika pegawai

MAS yang berkhidmat di atas kapalterbang pernah mempelawakan penumpang-penumpang Islam kelas satu dengan minuman keras.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, minuman keras hanya diberi di atas permintaan oleh penumpang-penumpang yang berkenaan.

Tuan Haji Abdul Hamid bin Tahir: Sebenarnya pernah saya temui, tidaklah atas permintaan yang dipelawa sedemikian bahkan ditanya, encik, tuan hendak minum keraskah? Begitu.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, kalau pihak penumpang yang berkenaan tidak menerima permintaan itu, saya fikir tidak ada menjadi apa masalah (*Ketawa*).

MAJLIS TIMAH ANTARABANGSA—SETOK PENIMBAL

12. Tuan V. V. Aboo minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan:

- (a) apakah antara hasil ketetapan yang telah dicapai di dalam Persidangan Majlis Timah Antarabangsa di Kuala Lumpur baru-baru ini; dan
- (b) apakah peranan utama yang dimainkan oleh Malaysia di dalam Majlis Timah Antarabangsa dan sama ada Majlis ini berjaya di dalam matlamat dan objektifnya.

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Tuan Yang di-Pertua, untuk menjawab soalan:

- (a) di Persidangan Suku Tahunan Majlis Timah Antarabangsa yang telah diadakan di Kuala Lumpur baru-baru ini negara-negara pengeluar telah berjaya mendapatkan Majlis Timah Antarabangsa meningkatkan jarak harga setok penimbal sebanyak 6.85%. Kenaikan jarak harga ini juga membuktikan bahawa ada persefahaman dan semangat kerjasama di kalangan antarabangsa masih wujud di samping membuktikan kejayaan dan kekesanan perjanjian barangan itu.
- (b) keputusan Amerika Syarikat untuk tidak menyertai Perjanjian Timah Antarabangsa Keenam adalah

berasaskan falsafah dan dasar yang diikuti oleh negara tersebut mengenai pasaran barangan antarabangsa. Falsafah dan dasar ini bukan sahaja berlainan daripada negara-negara pengeluar tetapi juga sebahagian besar daripada negara-negara pengguna. Ini adalah ketara sekali apabila diteliti segala cadangan-cadangan yang dikemukakan oleh negara-negara tersebut di persidangan perundingan Perjanjian Timah Antarabangsa Keenam yang telah diadakan di Geneva di mana konsep dan cadangan yang dikemukakan itu adalah bersifat radikal dan baru yang telah tidak dapat diterima oleh sebahagian besarnya negara-negara pengeluar dan juga pengguna.

Walau bagaimanapun suka saya memaklumkan di sini bahawa negara-negara pengeluar telah sedaya upaya mencuba memenuhi kehendak-kehendak Amerika Syarikat di dalam perjanjian tersebut malah Malaysia dan lain-lain negara pengeluar telah berusaha membuka jalan bagi memudahkan Amerika Syarikat menjadi ahli perjanjian tersebut. Namun demikian adalah jelas bahawa segala tolak ansur dan kompromi ini telah tidak berhasil oleh kerana Amerika Syarikat telahpun membuat keputusan untuk tidak menjadi ahli.

Suka juga saya tegaskan di sini bahawa negara-negara pengeluar di dalam mencuba memenuhi kehendak-kehendak Amerika Syarikat ini telah tidak dapat memenuhi sepenuhnya oleh kerana dia akan mengakibatkan kelemahan dan mengurangkan kekesan perjanjian tersebut.

Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Saya pun terkejut juga dengan falsafah Amerika Syarikat ini yang mengikut Timbalan Menteri bersifat radikal dan baru. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri menerangkan di Dewan ini, apa dia yang radikal dan apa dia yang baru, yang kita minta kepada Amerika Syarikat ialah memberi kerjasama dengan semua negara-negara pengeluar bijih. Jadi bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri

menerangkan, satu, yang sebenarnya Amerika Syarikat ini dia terasa amat besar di dalam dunia ini ataupun dia masuk dalam golongan ini sebenarnya kerana kepentingan bijih timah dalam negerinya tergugat. Yang sebenarnya, yang pertama ia rasa takbur, kerana ia paling besar dalam dunia, sebab kalau ia tidak campur hal bijih timah antarabangsa, menyebabkan harganya jatuh. Yang kedua, yang sebenarnya Amerika Syarikat tergugat kalau ia tidak campur ataupun terus macam ini ianya akan tergugat.

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya telah selalu dijelaskan di Dewan Rakyat dan Dewan Negara ini sama ada oleh saya sendiri ataupun oleh Yang Berhormat Menteri Perusahaan Utama bahawa dalam perjanjian timah antarabangsa yang pertama, kedua dan ketiga serta keempat pun Amerika Syarikat memang tidak menjadi ahli dan dalam masa itu perjanjian timah tersebut telah berjalan dengan lancar dan licin dan telah berjaya menstabilkan harga timah di pasaran dunia. Jadi berdasarkan itu kita berharap dan memang telah dibuktikan bahawa perjanjian keenam ini akan dapat mencapai matlamat yang kita harap-harapkan.

PEMBORONG-PEMBORONG LEBUHRAYA

13. Dato' Haji Mahmoud Salim bin Haji Mohamad minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan:

- (a) nama pemborong yang membina lebuhraya-lebuhraya Bukit Besi (Dungun)/Kemaman (Trengganu) dan Kemaman/Kuantan (Pahang);
- (b) adakah kedua-dua lebuhraya ini telah diterima serahannya oleh Kementerian ini dari pemborong-pemborong itu dan telah dibayar harganya; dan
- (c) mengapakah lebuhraya Bukit Besi/Kemaman mengalami kerosakan di sepanjang-panjang jalanraya tetapi lebuhraya Kemaman/Kuantan tidak pun berlaku kerosakan dan apakah cadangan Kementerian ini untuk memperbaiki lebuhraya tersebut.

Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam (Dato' Dr Nik Hussein bin Nik Abdul Rahman): Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya kedua-dua lebuhraya yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu adalah Lebuhraya Jerangau-Jabur. Ada dua pemborong yang melaksanakan projek ini iaitu Syarikat Italian-Thai Development yang telah membina jalan sepanjang 63.3 batu termasuk jalan dari Jabur di Kuantan ke Kampung Air Puteh di Kemaman. Syarikat yang kedua ialah Syarikat SB Sitra yang telah membina jalan sepanjang 42 batu termasuk jalan dari Kampung Air Puteh Kemaman ke Bukit Besi Dungun.

Kerja-kerja membina jalanraya tersebut telahpun disiapkan dalam tahun 1979 dan telah diserahkan kepada Kerajaan kecuali bayaran terakhir sahaja; semua bayaran-bayaran lain bagi kerja-kerja ini telahpun dibuat kepada pemborong-pemborong dan bayaran terakhirnya sedang diurus untuk dibayar.

Kerosakan jalanraya tersebut adalah disebabkan terutamanya oleh kenderaan-kenderaan yang muatannya lebih iaitu lori-lori balak yang menggunakan jalan-jalan tersebut.

Suka saya maklumkan di sini bahawa jalanraya tersebut adalah dibina dengan pinjaman Bank Pembangunan Asia dan telah direka bentuk sebagai satu jalan pembangunan bagi kegunaan kenderaan-kenderaan biasa sahaja yang khususnya untuk memajukan kawasan Trengganu Tengah dan bukannya untuk menampung kenderaan-kenderaan yang muatan berat.

Bahagian di Kuantan tidak begitu rosak oleh kerana kebanyakan daripada lori-lori balak yang melalui jalan ini hanya setakat Air Puteh sahaja dan menghala ke bandar Cukai, ke kilang-kilang papan yang berhampiran. Buat sementara ini kerja-kerja menampung jalan yang berlubang itu sedang dilaksanakan dan kerja-kerja sebagai satu kerja-kerja penyelenggaraan. Walau bagaimanapun sebagai langkah jangka panjang untuk memperbaiki jalan ini, Kementerian saya telah melantik Juru Perunding untuk membuat kajian bagi meninggikan taraf jalan tersebut.

Dato' Haji Mahmoud Salim bin Haji Mohamad: Terima kasih di atas jawapan-jawapan itu. Saya suka menambah lagi, jalan yang dibuat di antara Bukit Besi ke Kemaman dan dari Kemaman ke Kuantan melibatkan dua buah negeri. Di dalam jawapan Timbalan Menteri tadi seolah-olahnya jalan ini dibuat satu bentuk atau satu cara sahaja tetapi apa yang saya difahamkan jalan dari Bukit Besi, Trengganu ke Kemaman adalah dibina dengan sub-standard iaitu menggunakan 9 inci sahaja manakala daripada Kemaman ke Kuantan, jalan ini dibina dengan full standard iaitu 12 inci mengikut apa yang saya difahamkan. Jadi saya suka bertanya kepada Timbalan Menteri yang berkenaan, kalau sekiranya dua buah negeri iaitu Pahang dan Trengganu sama-sama membina jalanraya di luar bandar iaitu merempuh hutan dari Bukit Besi sampai ke Kuantan semuanya di Trengganu Tengah iaitu di tengah-tengah hutan. Begitu juga di Kuantan sampai ke jalan lapanganterbang di tengah-tengah hutan juga. Fasal apa di negeri Trengganu dibuat sub-standard 9 inci sahaja tebalnya? Pihak consultant mengesyorkan 9 inci sahaja manakala di Pahang sambungan daripada jalan ini disyorkan 12 inci menjadi full standard. Saya tumpang bertanya kepada Timbalan Menteri yang berkenaan, mengapakah jadi begini. Kemudian orang-ramai bersungut mengatakan betullah oleh kerana sub-standard di negeri Trengganu 9 inci tentulah lori-lori yang berat tidak boleh melalui di atas jalan ini dan merosakkan jalan itu. Di Kuantan tidak begitu. Saya mahu tahu polisi Kementerian, apakah sebabnya jadi begini? Kemudian jawapan daripada Yang Berhormat Menteri, perkara ini akan dikaji semula. Akan dikaji dan akan dibaiki. Saya bimbang kaji punya kaji sama seperti Pelabuhan Kuantan yang sudah dibelanjakan beratus-ratus million, kemudian rosak, dikaji lagi, dibelanjakan lagi. Saya tidak tahu langkah Kementerian yang seumpama ini kalau jalanraya tidak boleh dibuat dengan betul, bagaimana pula perkara-perkara yang lain. Tidakkah ini bermakna merugikan wang negeri, wang negara dan sebagainya.

Dato Dr Nik Hussein bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, maklumat yang diterima oleh Yang Berhormat itu tidak benar. Projek ini seperti saya katakan tadi

ialah satu projek sahaja dan oleh kerana besar dan panjang sangat maka dibahagi dua kepada dua kontraktor. Dari segi teknikal, specifications dan sebagainya adalah sama sahaja. Seperti saya terangkan tadi di sebelah Kemaman rosak kerana itulah jalan yang digunakan oleh lori-lori balak. Sebaliknya pula jalan yang lagi satu ini tidak digunakan kerana tidak dikeluarkan balak-balak menuju ke selatan kerana banyak di antara kilang-kilang papan itu ada di sekitar Kemaman.

Perkara yang keduanya pula iaitu kajian yang dibuat memanglah tiap-tiap satu perkara teknikal yang hendak dilaksanakan mestilah dahulu dibuat kajian, rekabentuk dan sebagainya, ini terpaksa dibuat kerana ini adalah satu specification yang baharu untuk kita menaikkan taraf jalan ini, tidaklah dengan cara senang-senang sahaja kita buat tanpa membuat satu-satu kajian dan insya Allah membaiki jalan ini tidaklah seperti membaiki Port Kuantan itu.

WARGANEGARA MALAYSIA— PERMOHONAN

14. Tuan K. Kumaran minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa banyak permohonan untuk menjadi warganegara Malaysia telah ditolak atas alasan mereka telah melakukan kesalahan-kesalahan kecil seperti mencuri buah, kelapa, ayam ataupun mengambil bahagian dalam pergaduhan semasa mereka kecil (juvenile) lagi. Jika ya, nyatakan:

- (i) sama ada perbuatan-perbuatan jenayah semasa juvenile ini yang tidak dicatatkan dalam rekod "Criminal Registry" akan menjadi satu alasan yang mencukupi untuk menolak sebarang permohonan untuk menjadi warganegara Malaysia, dan
- (ii) sama ada permohonan dari juvenile ini akan ditimbang semula dengan tujuan memberi kewarganegaraan selepas suatu tempoh masa yang tertentu yang membuktikan mereka telah berkelakuan baik.

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Tuan Yang di-Pertua, kesalahan-kesalahan kecil yang dilakukan oleh

seseorang pemohon kewarganegaraan yang masih kecil (juvenile) tidaklah diambil kira ketika menimbangkan permohonan kewarganegaraannya. Oleh yang demikian, soalan Yang Berhormat berikutnya adalah tidak timbul sama sekali.

PENDEKATAN TIGA SERANGKAI

15. Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah minta Menteri Penerangan menyatakan hasil dari "Pendekatan Tiga Serangkai" yang dilancarkan oleh Kementerianannya dan nyatakan bagaimana gerakan ini dijalankan.

Timbalan Menteri Penerangan (Dato' Haji Embong bin Yahya): Tuan Yang di-Pertua, "Pendekatan Tiga Serangkai" yang diusahakan oleh Kementerian Penerangan bagi mengumpul pendapat orang ramai terhadap satu-satu topik semasa yang disiarkan di Radio dan di TV Malaysia di bawah tajuk Ulasan Berita telah membuahkan hasil maklum balas ke atas kira-kira 50 perkara dan telah dibekalkan kepada Jabatan Perdana Menteri, Kementerian-kementerian, Jabatan-jabatan serta agensi-agensi Kerajaan yang lain.

Maklum-balas yang diberikan itu adalah didapati dalam masa yang cepat jika dibandingkan dengan cara maklum-balas yang lalu. Topik yang disiarkan di Radio dan TV Malaysia di bawah Tajuk Ulasan Berita adalah diikuti oleh di antara 250 hingga 500 pendengar khas di merata tempat di Malaysia yang terdiri daripada beberapa golongan termasuk guru, suri rumah, ahli-ahli politik dari parti pemerintah dan pembangkang, kakitangan Kerajaan, nelayan, petani, pekebun kecil, pekerja ladang, ahli-ahli perniagaan dari semua kaum yang terkemuka di negeri ini berumur 15 tahun ke atas. Menerusi borang yang dibekalkan mereka memberi pendapat masing-masing kepada pegawai-pegawai di Jabatan Penerangan yang ditugaskan dan pegawai-pegawai itu kemudiannya mengirinkan pendapat-pendapat itu kepada Bahagian Penyelidikan Kementerian Penerangan. Kesemua pendapat di dalam borang-borang yang diterima oleh bahagian tersebut adalah diproseskan. Kemudian ulasan dan pendapat itu dikirimkan kepada pihak-pihak yang

berkenaan dalam Kerajaan agar mereka mengetahui reaksi dari masyarakat terhadap sesuatu rancangan, isu atau perkara yang ada kaitan dengan fungsi mereka masing-masing dan jika dianggap perlu mengambil tindakan sewajarnya.

BANK PERUMAHAN

16. Tuan S. I. Rajah minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan sama ada Kementerianya akan mengambil langkah untuk menubuhkan sebuah Bank Perumahan untuk membantu pemaju-pemaju perumahan dalam industri perumahan.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dato' Abdul Jalal bin Haji Abu Bakar): Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kemudahan pinjaman perumahan adalah disediakan untuk pembeli-pembeli rumah sama ada daripada pihak Kerajaan ataupun institusi-institusi kewangan dan juga bank-bank perdagangan. Kakitangan Kerajaan boleh mendapatkan kemudahan pinjaman kewangan melalui Skim Pinjaman Perumahan yang diuruskan oleh Kementerian Kewangan mengikut kadar tertentu berdasarkan pendapatan pemohon. Bagi bukan kakitangan Kerajaan pula pihak institusi kewangan dan juga bank-bank perdagangan adalah menyediakan kemudahan pinjaman untuk maksud ini, yang mana lebih kurang 50% daripada kewangan mereka untuk pinjaman bagi sektor-sektor tertentu adalah juga meliputi pinjaman perumahan. Dalam hal ini, lebih kurang 33% daripada kewangan bank-bank perdagangan telah disalurkan untuk pinjaman perumahan, manakala lebih kurang 17% daripada kewangan institusi adalah untuk kegunaan yang sama. Memandangkan kemudahan yang boleh didapati oleh pembeli-pembeli rumah ini, maka Kementerian saya tidak bercadang untuk menubuhkan sebuah bank perumahan kerana fungsi ini telahpun dijalankan oleh bank-bank perdagangan, institusi kewangan dan juga oleh pihak Kerajaan sendiri.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, waktu sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 17 hingga 21 adalah diberi di bawah ini).

PESAKIT JANTUNG BERLUBANG—RAWATAN

17. Datuk G. Pasamanickam minta Menteri Kesihatan menyatakan bahawa memandangkan terdapat kekurangan kemudahan-kemudahan untuk merawat pesakit-pesakit jantung berlubang di negara kita, apakah Kementerian dapat mengadakan satu tabung khas bagi membiayai perbelanjaan rawatan luar negeri bagi pesakit-pesakit yang miskin.

Dato' K. Pathmanaban: Sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum, Yang Berhormat Menteri Kesihatan telah menjawab satu soalan yang seakan-akan sama di Dewan yang mulia ini pada 22hb Disember, 1981. Setakat ini, saya tiada apa-apa tambahan kepada kenyataan-kenyataan yang diberikan itu.

PENDATANG HARAM INDONESIA

18. Dr Choo Kooi Fook minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan jumlah pendatang haram dari Indonesia yang ada dalam negeri ini sehingga bulan Jun 1981 dan dari jumlah ini nyatakan peratus mereka yang terlibat dengan rampasan kuasa bulan September 1965.

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Jawapan kepada soalan ini telah saya berikan semasa menjawab soalan Yang Berhormat Tuan K. Kumaran pada 15-12-1981. Saya tidak bercadang untuk membuat apa-apa tambahan.

MAS—PENERBANGAN DALAM NEGERI

19. Tuan Alexander Y. L. Lee minta Menteri Pengangkutan menyatakan adakah beliau sedar bahawa perkhidmatan penerbangan dalam negeri MAS telah merosot sehingga terdapat kekurangan air minuman semasa penerbangan.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Saya tidak sedar bahawa perkhidmatan MAS di dalam negeri telah merosot sehingga terdapat kekurangan air minuman semasa penerbangan. MAS sentiasa membekalkan makanan dan minuman yang cukup bagi tiap-tiap penerbangan sama ada penerbangan dalam negeri ataupun penerbangan antarabangsa. Oleh kerana muatan adalah terhad bagi satu-satu penerbangan, pihak MAS hanya dapat membekalkan minuman tertentu mengikut had yang telah ditetapkan. Sungguhpun begitu, tidak pernah berlaku di mana terdapat kekurangan minuman di dalam penerbangan MAS, melainkan jika penumpang-penumpang meminta minuman khas yang mana bekalannya adalah terhad.

MAS—PENERBANGAN FOKKER FRIENDSHIP

20. Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah minta Menteri Pengangkutan menyatakan tentang keupayaan dan keselamatan penerbangan kapalterbang F27 Fokker Friendship yang didapati sudah buruk dan bunyi bising.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: MAS sekarang mempunyai dua belas F27 Fokker Friendship di mana di antaranya telah membuat pendaratan sebanyak 1,612 kali hingga 40,181 kali dan masa penerbangan dari 1,132 jam hingga 26,428 jam. Kapalterbang jenis ini masih dalam pengeluaran di mana didapati kapalterbang ini adalah yang terselamat di dunia untuk perkhidmatan penerbangan dalam negeri. Semua pesawat-pesawat MAS adalah di dalam keadaan memuaskan mengikut rancangan penyelenggaraan yang ditetapkan oleh pembuat kapalterbang dan juga Jabatan Penerbangan Awam. Oleh kerana penyelenggaraan yang rapi telah dijalankan, kesemua pesawat-pesawat adalah di dalam keadaan selamat untuk penerbangan. Pesawat F27 adalah jenis pesawat gunakuasa kipas turbine dan sepertimana terdapat di semua pesawat jenis ini, had bising dan gentarannya berlainan dari pesawat jet. Kegentaran ini adalah perkara biasa dan bukan kerana pesawat itu sudah lama atau buruk.

SEMINAR KETUA-KETUA MAJLIS AGAMA ISLAM NEGERI— HASIL DAN RUMUSAN

21. Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) apakah hasil dan rumusan seminar Ketua-ketua Majlis Agama Islam Negeri yang diadakan di Pulau Langkawi tidak lama dulu;
- (b) sama ada rumusan itu sudah dilaksanakan; dan
- (c) bilakah rancangan Kerajaan Malaysia untuk menghantar pegawai-pegawainya bagi berunding dengan pihak berkenaan di Thailand dalam usaha mendapatkan persefahaman dan penyelarasan terhadap perkahwinan orang-orang Islam rakyat kedua-dua negara, memandangkan adanya rakyat negara ini lari berkahwin di Thailand.

Menteri Tak Berpotfolio (Dato' Haji Mohamed bin Nasir): (a) Untuk maklumat Yang Berhormat, Seminar Ketua-ketua Jabatan Agama Islam Malaysia di Pulau Langkawi pada 3-9-1979 telah membincang 2 kertas kerja:

- (i) Masalah Perkahwinan di luar Malaysia dan cara-cara mengatasinya.
- (ii) Masalah Harta Pusaka Orang-orang Islam di luar negeri (Thailand).

Rumusan Kertas Kerja (I)

Bersetuju bahawa masalah perkahwinan di luar negeri timbul berkaitan dengan kedudukan wali yang pada kebiasaannya tidak mengikut susunan keutamaan (priority) dari segi hukum syarak. Juga akan mengadakan perundingan di peringkat kerajaan antara Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Thailand bagi mendapat kerjasama supaya tiap-tiap warganegara Malaysia yang hendak berkahwin atau bercerai di Thailand mestilah mempunyai surat persetujuan/akuan yang sah dari segi berkuasa agama di Malaysia sebelum permohonan itu diterima oleh jurunikah di Thailand. Ketetapan juga telah dibuat iaitu semua warganegara yang berkahwin di luar negeri wajib berdaftar di bawah Ordinan Pendaftaran Perkahwinan 1952.

Rumusan Kertas Kerja (II)

Akan menubuhkan Jawatankuasa Kecil bagi meneliti dan mengkaji mengenai penyelesaian harta pesaka kecil di dalam dan di luar negeri. Langkah-langkah juga akan diambil untuk menjadi keputusan Mahkamah Syariah atau Kadi mengenai pembahagian Faraid sebagai keputusan yang muktamad yang tidak boleh dipertikaikan lagi oleh mana-mana pihak dan juga membuat ketetapan supaya Pegawai Penyelesai Pusaka Kecil yang menyelesaikan harta pusaka orang Islam hendaklah dari pegawai yang beragama Islam.

(b) Rumusan seminar itu sedang dikaji dengan mendalam oleh Bahagian Ugama, Jabatan Perdana Menteri bersama-sama agensi-agensi yang terlibat, sebelum tindakan lanjut diambil.

(c) Rombongan pegawai-pegawai Kerajaan Malaysia yang dicadangkan melawat Thailand untuk membincangkan masalah perkahwinan orang-orang Islam di Sempadan Malaysia/Thailand ditangguh dahulu ke satu masa yang akan ditetapkan nanti.

Penangguhan ini kerana kajian lanjut perlu dibuat di peringkat kedutaan Malaysia di Thailand untuk mengenal pentadbiran nikah cerai orang-orang Islam di Selatan Thailand dan seterusnya meninjau masalah yang timbul.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG WILAYAH PERSEKUTUAN (PERKIRAAN KEWANGAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

3.36 ptg.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Mohd. Najib bin Tun Haji Abdul Razak): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan supaya suatu Rang Undang-undang bernama "Akta Wilayah Persekutuan (Perkiraan Kewangan) 1981" dibaca untuk kali kedua.

Tujuan Rang Undang-undang ini ialah untuk membolehkan Kerajaan Pusat

membuat bayaran pampasan kepada Kerajaan Negeri Selangor berikutan dengan penubuhan Wilayah Persekutuan.

Tuan Yang di-Pertua, suatu perjanjian yang dinamakan Perjanjian Kuala Lumpur telah ditandatangani di antara Persekutuan Malaysia dengan Negeri Selangor pada 1hb Februari, 1974 mengenai pemisahan sebahagian dari negeri Selangor yang kemudiannya dikenali sebagai Wilayah Persekutuan. Berikutan dengan perjanjian tersebut maka satu jawatankuasa yang dikenali "Jawatankuasa Kewangan Perjanjian Kuala Lumpur" yang mengandungi wakil-wakil dari Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Negeri Selangor telah dilantik untuk mengkaji perkiraan kewangan berhubung dengan pemindahan-pemindahan harta dan bayaran kehilangan hasil berikutan dengan penubuhan Wilayah Persekutuan.

Beberapa kajian dan perbincangan telah dibuat untuk menentukan jumlah bayaran pampasan yang menasabah yang patut diberikan kepada Kerajaan Negeri Selangor selama lebih dari enam tahun. Akhirnya Jawatankuasa tersebut telah mencapai persetujuan supaya pampasan tersebut dibahagikan kepada dua jenis iaitu pampasan kehilangan hasil dan pampasan ke atas harta.

Di bawah pampasan kehilangan hasil, Kerajaan Persekutuan bersetuju membayar sebanyak \$18,305,637.66 pada tiap-tiap tahun untuk selama-lamanya sebagai pampasan bagi kehilangan hasil yang di antaranya termasuklah Cukai Tanah dan Galian, Cukai Hiburan, Cukai Ekspot Bijih, Pemberian mengikut ramai penduduk dan bayaran lesen-lesen yang dikeluarkan di dalam Wilayah Persekutuan. Perkiraan ini berasaskan kepada jumlah kehilangan hasil Kerajaan Negeri Selangor bagi tempoh 1hb Januari, 1974 hingga 31hb Disember, 1974 di dalam Wilayah Persekutuan.

Di bawah pampasan ke atas harta pula, yang termasuk tanah, bangunan dan alat-alat perabot kepunyaan Kerajaan Negeri Selangor yang diserahkan kepada Kerajaan Persekutuan, kedua-dua pihak telah bersetuju menyelesaikannya dengan bayaran sebanyak \$3,550 juta secara beransur-ansur selama 10 tahun.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai penghargaan kepada Kerajaan Negeri Selangor menyerahkan Wilayah Persekutuan Kerajaan Pusat juga bersetuju pada dasarnya membiayai kos pembinaan sebuah kompleks sukan yang boleh digunakan oleh Kerajaan atau Badan-badan Pusat untuk sukan di peringkat nasional dan antarabangsa dan membantu membiayai kos pembinaan sebuah masjid negeri.

Satu perjanjian yang dinamakan Perjanjian Berhubung Dengan Perkiraan Kewangan Di antara Persekutuan dan Negeri Selangor Mengenai Wilayah Persekutuan telahpun ditandatangani di antara wakil Kerajaan Persekutuan dan Kerajaan Negeri Selangor pada 23hb Mei, 1981 sebagai tanda penyelesaian muktamad yang telah dicapai di antara Persekutuan Malaysia dan Negeri Selangor berkenaan dengan Perkiraan Kewangan, berhubung dengan Penubuhan Wilayah Persekutuan.

Rang Undang-undang Akta Wilayah Persekutuan (Perkiraan Kewangan) 1981 ini dikemukakan untuk menguatkuasakan persetujuan tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Law Hieng Ding: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi membenarkan pembayaran dibuat oleh Persekutuan kepada Negeri Selangor mengenai penubuhan Wilayah Persekutuan dan bagi membuat peruntukan mengenai perkara-perkara lain yang berkaitan dengannya, dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Yang Berhormat Puan Rahmah Othman.

3.41 ptg.

Puan Rahmah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong satu Akta yang dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri sebentar tadi bagi membenarkan pembayaran dibuat oleh Persekutuan kepada Kerajaan Negeri Selangor mengenai penubuhan Wilayah

Persekutuan dan bagi membuat peruntukan mengenai perkara-perkara lain yang berkaitan dengannya.

Tuan Yang di-Pertua, saya berharap Rang Undang-undang ini yang telah dibentangkan di dalam Dewan yang mulia sebentar tadi tidak akan mendapat sebarang protes ataupun yang tidak menyokong kerana penyerahan Kuala Lumpur kepada Kerajaan Pusat adalah satu pengorbanan yang tidak dapat kita nilai dengan wang ringgit, tidak dapat kita nilai akan perasaan rakyat Negeri Selangor pada masa itu apakala Ibu Negerinya terpaksa diserahkan kepada Kerajaan Pusat. Sekalipun ia merupakan satu pengorbanan yang amat besar untuk kepentingan rakyat dan negara, sebagai seorang anak Negeri Selangor daripada jumlah beribu-ribu anak Negeri Selangor yang berada di Kuala Lumpur pada masa itu saya merasakan penyerahan Kuala Lumpur kepada Kerajaan Pusat seolah-olah satu pengorbanan yang menyayat hati kerana di sinilah kami dilahirkan, di sinilah kami dibesarkan, di sinilah kami berada sehingga sekarang ini dan biasanya menjadi adat sesuatu kepunyaan kita, sesuatu harta kesayangan kita apakala diambil oleh orang lain tentulah ianya menyayat hati, terutama sekali kepada anak-anak negeri Selangor. Jika tidak kami fikirkan penyerahan ini untuk kepentingan rakyat, kepentingan negara seluruhnya saya percaya anak-anak Selangor pada masa itu sudah tentu tidak akan mahu menyerahkan Kuala Lumpur ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya bangun hari ini untuk turut sama berbincang dan membahaskan Rang Undang-undang ini kerana ada segolongan manusia yang berada di Kuala Lumpur yang telah jadi kaya, yang telah jadi mewah, yang telah jadi milioner menunjukkan perasaan tidak puas hati mereka dan ada setengahnya pula mengatakan bahawa pemberian yang dibuat oleh Kerajaan Persekutuan kepada Kerajaan Negeri Selangor adalah satu perkara yang tidak patut dilakukan.

Tuan Yang di-Pertua, oleh itu terutama sekali saya ingin dan saya mengharap kepada semuanya patut berterima kasih terutama sekali kepada Duli Yang Maha Mulia Sultan Selangor yang telah berusaha dan dengan

terbuka hati menyerahkan kawasan negerinya seluas 94 batu persegi dengan mendapat pampasan kehilangan hasil sebanyak \$18.3 juta pada tiap-tiap tahun sebagai pemberian Kerajaan Pusat kepada cukai-cukai yang telah disebutkan oleh Timbalan Menteri tadi dan pampasan ke atas harta dengan bayaran sebanyak \$3,550 juta secara beransur-ansur selama 10 tahun.

Tuan Yang di-Pertua, jika kita bandingkan dengan jumlah wang yang tersebut untuk membangunkan satu bandar yang serupa seperti Kuala Lumpur pada masa sekarang ini tentulah tidak memadai kerana membangunkan Kuala Lumpur ini memakan masa sebelum kita merdeka dan setelah kita merdeka lagi dan cubalah kita fikirkan Kerajaan Negeri Selangor sekarang hendak membangunkan satu bandar yang serupa tarafnya kerana kita semua mengetahui Selangoruduknya di tengah-tengah Semenanjung yang berhampiran dengan negeri-negeri dan juga bandar-bandar yang besar di negara ini. Jika kita hendak mendirikan sebuah bandar yang besar ia memerlukan wang yang cukup, lengkap dengan serba-serbi, lengkap sepertimana adanya Kuala Lumpur sekarang ini. Oleh kerana itu perlulah Kerajaan Negeri Selangor hari ini mendapatkan seberapa banyak yang boleh dan kalau boleh saya syorkan kepada Kerajaan Persekutuan menambahkan lagi jumlah wang bayaran kepada kehilangan hasil supaya ditambahkan bagi membolehkan Kerajaan Negeri Selangor membangunkan bandarnya yang baru sepanjang-panjang jalan Highway Kuala Lumpur-Kelang-Pelabuhan Kelang dan seterusnya perlu dibangunkan dengan bangunan-bangunan, dengan pejabat-pejabat, dengan berbagai projek lain bagi mengindahkan negeri itu supaya ianya dapat kembali nama yang sebaik dahulu.

Tuan Yang di-Pertua, saya dalam perkara ini memikirkan sehingga hari ini sepertimana yang telah disebutkan oleh Timbalan Menteri tadi setelah perjanjian ini dibuat semenjak tahun 1974 yang dijanjikan sebuah Kompleks Sukan dan juga Masjid Negeri. Dalam perkara ini saya mengharapkan kepada Kerajaan Pusat supaya mempercepatkan pembangunan Kompleks Sukan sebagai satu

lambang supaya dapat rakyat negeri Selangor berbangga sepertimana pada masa itu Kuala Lumpur kita mempunyai Tugu Kebangsaan, kita mempunyai Stadium Negara, kita mempunyai Stadium Merdeka sebagai lambang kemegahan kita, begitulah juga Negeri Selangor dalam usahanya untuk membangunkan satu bandar yang sama imejnya dengan Kuala Lumpur. Saya mengharapkan Kerajaan Pusat dapat mempercepatkan pemberiannya terhadap kedua-dua projek ini.

Tuan Yang di-Pertua, pembangunan yang pesat, jalan yang baik, bangunan pejabat yang setaraf dengan negeri-negeri perlu disediakan dan dengan ini memerlukan bantuan-bantuan yang banyak. Kerajaan Pusat perlu memikirkan perkara-perkara ini supaya rakyat Negeri Selangor dapat sama-sama menikmati dan dapat meninggikan imej Negeri Selangor itu kepada satu taraf yang telah dapat dibanggakan oleh rakyat Negeri Selangor sebelum penyerahan ini.

Saya tidak mahu bercakap lebih panjang hari ini, hanya saya ingin mengingatkan kepada orang-orang yang tidak mempunyai perasaan peri kemanusiaan yang mengatakan bahawa tidak patut Kerajaan Pusat memberikan pampasan yang begitu banyak kepada Kerajaan Negeri Selangor. Saya berharap kepada Kerajaan Negeri Selangor akan mengambil perhatian kepada orang-orang ini supaya jika mereka membuat permohonan-permohonan di masa akan datang untuk mempunyai sesuatu projek dalam Negeri Selangor pula, saya menyeru melalui Dewan ini Kerajaan Negeri Selangor jangan memberikan peluang kepada orang-orang ini, biarlah mereka terus tinggal di Kuala Lumpur ini dalam pusat yang begitu mewah yang telah menjadikan mereka kaya raya supaya mereka tidak ada peluang kedua kali di dalam Negeri Selangor ini.

Sekian, Tuan Yang di-Pertua.

3.52 ptg.

Puan Hajjah Salmah binti Sheikh Hussain: Tuan Yang di-Pertua, dengan penjelasan-penjelasan yang diberi oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi dalam membahaskan dengan panjang lebar dalam Rang Undang-undang suatu Akta bagi

membenarkan pembayaran yang dibuat oleh Persekutuan kepada Negeri Selangor mengenai penubuhan Wilayah Persekutuan dan bagi membuat peruntukan mengenai perkara-perkara lain yang berkaitan dengannya itu.

Tuan Yang di-Pertua, dalam hal ini mengenai Rang Undang-undang Wilayah Persekutuan Perkiraan Kewangan ini, saya tidak mahu mengulas lebih banyak lagi dalam perkara ini kerana ia telah lama dibuat dan telah dilaksanakan berperingkat-peringkat, tahun demi tahun sejak tahun 1974 lagi. Dan kita sepatutnya mengucapkan terima kasih banyak kepada Kerajaan Negeri Selangor kerana telah memperuntukkan dan telah memberikan sebahagian dari negeri ini atau tapak yang dikasihinya kepada kita. Dan dengan pemberian itu maka baharulah dapat ditubuhkan Wilayah Persekutuan dan dapatlah pula dibanggakan sebagai ibu negara Malaysia.

Dalam hal ini, Tuan Yang di-Pertua, kerana itu segala perjanjian dan peruntukan yang telah dibuat berkenaan dengan ini hendaklah ditunaikan dengan tidak payah ada sebab-sebab maka Rang Undang-undang ini boleh dipertikaikan lagi. Maka dalam hal ini tadi telah saya dengar di mana diperkatakan oleh Yang Berhormat selain daripada pembinaan sebuah Komplek Sukan maka suka saya nyatakan di sini dengan memberi pandangan maka tambahan perbelanjaan selain daripada sebuah Komplek Sukan tadi diadakan pula perbelanjaan bagi pembinaan sebuah Masjid Negeri.

Maka sukalah saya nyatakan, biarlah perbelanjaan ini dapat ditambahkan untuk pembinaan masjid ini dengan keadaan pembinaan yang bersesuaian supaya janganlah kita melepaskan batuk di tangga sahaja, hanya diadakan Komplek Sukan dan Masjid Negeri dengan tidak ada keadaan pembinaan yang bersesuaian. Maka dengan demikian, dalam hal ini perlulah kepada tambahan wang yang hampir lebih daripada yang dijangkakan. Perkara ini patutlah difikirkan oleh pihak yang berkenaan.

Untuk projek-projek juga, suka saya berikan pandangan di sini biarlah dapat mengadakan projek-projek yang lebih bagi

memajukan Wilayah Persekutuan ini dan menjadikan indah lagi Wilayah ini daripada apa yang dijangka dan dibayangkan. Jadi dengan ini, di dalam pembahasan Rang Undang-undang yang saya rasa tidak panjang hendak dibahaskan itu, maka saya harap itulah di dalam kita membahaskan bahagian peruntukan perkiraan kewangan ini maka dapatlah diadakan, dijadikan projek yang menjadikan Wilayah Persekutuan ini lebih indah lagi dari apa yang ada di hadapan rangkaian kita. Jadi dengan demikian, ringkas sahaja saya nyatakan maka saya menyokong Rang Undang-undang ini.

3.56 ptg.

Tuan Abdul Razak bin Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, saya juga bangun untuk mengambil bahagian bagi membahaskan Akta Wilayah Persekutuan Perkiraan Kewangan 1981 yang mana huraiannya telah pun diterangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri sebentar tadi iaitu untuk mengambil keputusan bagi pembayaran wang pampasan dan juga pampasan harta dan sebagainya kepada Kerajaan Negeri Selangor.

Tuan Yang di-Pertua, soal penyerahan bahagian Negeri Selangor kepada Wilayah Persekutuan untuk mengujudkan Wilayah Persekutuan ini dalam tahun 1974 yang lalu sekarang ini telah masuk lebih kurang tujuh tahun tetapi kita masih mendengar lagi ada rungutan-rungutan atau ada suara-suara sumbang daripada orang-orang luar dan juga orang-orang dalam yang mengatakan pihak Kerajaan Pusat masih belum membayar lagi pampasan-pampasan yang telah dijanjikan begitu lama dan sehingga ada kalanya Duli Yang Maha Mulia Sultan Selangor juga ada menyebut kelewatan tentang Bandar Baru di Shah Alam yang diujudkan disebabkan tidak dapat wang dan tidak mencukupi kewangan atau pun untuk menanti pampasan daripada Kerajaan Pusat. Oleh itu, dengan adanya Rang Undang-undang yang kita akan luluskan sebentar nanti, kita harap suara-suara sumbang ini tidak akan timbul lagi dan pihak Kerajaan Pusat haruslah membayar apa-apa pampasan yang telah dipersetujui untuk diserahkan kepada Kerajaan Negeri Selangor.

Sebagaimana kita sedia maklum penyerahan satu negeri kepada negeri yang

lain memanglah daripada datuk nenek moyang lagi memanglah ada pilu, luka dan sebagainya. Maklumlah untuk menyerahkan sebuah negeri kepada negeri yang lain. Oleh hal yang demikian, kita haruslah bersama-sama bak kata orang, orang memberi bunga, kita haruslah membayar dengan bunga juga dengan senyuman, tidak usah kita bagi pihak Kerajaan Pusat menunggu-nunggu dengan alasan itu dan alasan ini untuk membayar pampasan-pampasan itu.

Di samping itu, dalam masalah ini juga saya ingin menyatakan walaupun sudah tujuh tahun Wilayah Persekutuan ini wujud, kita banyak lagi menerima sungutan ataupun rungutan, terutamanya tentang pelaksanaan projek dan begitu juga tentang kawasan-kawasan. Sungguhpun pihak Pusat telah memperuntukkan 94 batu persegi sebahagian daripada Negeri Selangor diserahkan kepada Wilayah Persekutuan tetapi sehingga hari ini kadangkala pegawai-pegawai Kerajaan yang berkenaan tidak tahu di manakah sempadan-sempadan ataupun boundaries Wilayah Persekutuan dengan Negeri Selangor. Ini saya sebutkan kerana kalau hendak melaksanakan satu-satu projek ataupun hendak memberi kemudahan-kemudahan asas, umpamanya, di Gombak, apa yang saya dapat tahu sehingga hari ini kawasan itu tak tahu siapa punya, kata penduduk di situ, sama ada duduk dalam Negeri Selangor ataupun dalam Wilayah Persekutuan, sehingga hari ini kawasan itu masih terbiar tak dapat peruntukan apa-apa. Ini sedihlah, rasanya sudah 7 tahun masih lagi masalah ini timbul dan tak tahu di mana kawasan ataupun pelan-pelannya.

Di samping itu juga, Tuan Yang di-Pertua, dalam Wilayah Persekutuan ini memang banyak lagi harta atau bangunan atau rumah-rumah yang dipunyai oleh Kerajaan Negeri Selangor di bawah Perbadanan Kemajuan Negeri Selangor, umpamanya, flat-flat yang masih banyak di Kampung Baru, Kampung Kerinci, di Simpang Batu, Segambut. Inipun dapat rungutan daripada penduduk-penduduk di situ tentang soal kebersihan. Pihak Dewan Bandaraya mengatakan ini bukan tugasnya, ini tugas Perbadanan Kemajuan Negeri Selangor ataupun Negeri Selangor sehinggakan penduduk di situ serba salah ke mana hendak

mengadu. Mengadu di sini dikatakan Kerajaan Negeri Selangor punya, mengadu ke sana dikatakan Wilayah Persekutuan punya. Oleh itu, dalam masalah ini, saya rasa agaknye perkara dalam rumah sahaja, apalah salahnya siapapun sama ada Wilayah Persekutuan atau Negeri Selangor berbaik-baik, sama-sama membersihkan kawasan ataupun memberi pertolongan kepada penghuni-penghuni rumah pangsa ataupun mengatasi keadaan-keadaan lain dan di samping itu juga kita dapat tahu kadangkala ada juga suara-suara sumbang daripada pegawai Kerajaan macam Wilayah Persekutuan dan Negeri Selangor ini terlampau terpercil sangat.

Umpamanya, kalau kita minta apa-apa kepada Kerajaan Negeri Selangor, pegawai Kerajaan Negeri mengatakan: Awak tak berhak, awak ada habuan daripada Wilayah Persekutuan. Begitu juga sebaliknya, kalau orang Negeri Selangor datang ke Wilayah Persekutuan dikatakan: Awak tak berhak, awak anak Selangor. Rasa saya dalam masalah ini kalau hendak timbul-timbulkan tidaklah begitu baik. Oleh itu, saya berharap kedua-dua Kerajaan ini iaitu Wilayah Persekutuan dan Negeri Selangor supaya dapat membuat satu undang-undang ataupun cara yang tidak boleh menjejaskan antara satu dengan lain kerana dalam Wilayah Persekutuan ini kita tahu penduduk-penduduknya kadangkala duduk di tanah tanpa izin bersempadan Negeri Selangor dan Wilayah Persekutuan, kadangkala termasuk sedikit dalam kawasan Negeri Selangor, pihak Kerajaan Selangor pecahkan dan begitu juga masuk dalam Wilayah Persekutuan, pegawai Wilayah Persekutuan pecahkan. Inilah masalah yang selalu timbul.

Oleh itu, di samping kita meluluskan Rang Undang-undang pembayaran ini kepada Kerajaan Negeri Selangor, kita haraplah atas perkara-perkara kecil ini supaya pihak Kerajaan yang bertanggungjawab atas soal ini dapat memperbaiki supaya perselisihan atau persengketaan yang tak begitu ketara tidak akan timbul lagi.

Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana dalam Rang Undang-undang ini hanya kita hendak meluluskan pembayaran sahaja dan tidak ada

masalah lain yang begitu besar, saya sama-samalah menyokong Rang Undang-undang Wilayah Persekutuan (Perkiraan Kewangan) 1981. Sekianlah sahaja, terima kasih.

4.05 ptg.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin juga tambah sepatah kata bersamaan kawan-kawan saya berkaitan dengan Rang Undang-undang Wilayah Persekutuan (Perkiraan Kewangan). Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi membenarkan pembayaran dibuat oleh Persekutuan kepada negeri Selangor mengenai penubuhan Wilayah Persekutuan.

Al-Hamdulillah, syukur kepada Tuhan bahawa perkara pembayaran ini akhirnya dibentangkan di Dewan yang mulia ini untuk dilaksanakan. Perkara ini telah amat lama berpanjangan sehingga khazanah Negeri Selangor merosot dengan ketiadaan wang dan Kerajaan Negeri nyaris menjunam ke hala kebangkrapan.

Tuan Yang di-Pertua, tiap-tiap Rang Undang-undang yang dibentangkan di Dewan yang mulia ini kebanyakannya bila Rang Undang-undang itu melibatkan perbelanjaan, Huraian rang undang-undang itu sentiasa menyatakan perbelanjaan wang tidak dapat ditentukan. Saya faham perbelanjaan yang tepat memang tidak dapat ditentukan tetapi mengapa perbelanjaan yang boleh diestimetkan, lebih kurang, tidakpun dibayangkan kepada Ahli-ahli Dewan ini. Walhal amaun-amaun yang dianggarkan berkenaan Akta ini telahpun disebut oleh Menteri-menteri dalam ucapan-ucapan mereka dan disebar di segenap akhbar-akhbar baru-baru ini.

Tuan Yang di-Pertua, sekejap tadi Yang Berhormat Menteri telah menjelaskan sedikit sebanyak jumlah pembayaran yang telahpun dilaporkan di dalam akhbar-akhbar dan daripada ucapan yang diterangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri, saya mohon mengetahui sama ada banyak jauh daripada estimate disebutkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri dengan kenyataan-kenyataan yang disebarkan di

akhbar-akhbar. Anggaran yang disebarkan di akhbar-akhbar itu adalah seperti yang saya faham:

- (i) Wang pampasan sebanyak lebih kurang \$3,550 juta; lebih kurang \$550 juta sudahpun dibayar dan bakinya sebanyak lebih kurang \$3,000 juta akan dibayar secara beransur-ansur dalam tempoh 10 tahun.
- (ii) Imbuan yang kedua untuk membina sebuah stadium kompleks sukan yang disebut oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi adalah diestimet sebanyak lebih kurang \$90 juta seperti disiarkan dalam akhbar.
- (iii) Bayaran yang ketiga, imbuan untuk membina sebuah mesjid sebanyak lebih kurang \$45 juta.

Di samping itu, Tuan Yang di-Pertua, semasa saya di Morib di mana surat perjanjian sudah ditandatangani oleh Yang Berhormat Mulia Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah bagi pihak Yang di-Pertuan Agong dan Yang Amat Berhormat Dato' Hormat Rafie bagi pihak Sultan Selangor di situ ada disebutkan oleh Yang Berhormat Mulia Menteri bahawa satu lesen bank akan diberikan kepada badan di bawah naungan Kerajaan Selangor sebagai satu imbuan daripada pembayaran mengambilalih Wilayah Persekutuan daripada Negeri Selangor. Itu tidak disebutkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri. Saya mohon dijelaskan.

- (iv) Saya mendengar daripada akhbar dan yang juga dijelaskan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri sebentar tadi, imbuan kehilangan hasil sebanyak lebih kurang \$18 juta setahun.

Tuan Yang di-Pertua, daripada angka-angka yang tersebut dapatlah kita bayangkan bahawa bayaran pokok adalah berjumlah lebih kurang \$3,685 juta ataupun jika kita bulatkan angka-angka ini ialah sebanyak \$3,700 juta. Inilah bayangan-bayangan yang patut dibentang kepada Ahli-ahli Dewan ini untuk pengetahuan kami sekalian. Sama ada anggaran bayaran pokok ini sebanyak lebih kurang \$3,700 juta sangat jauh daripada anggaran Kerajaan Persekutuan, saya mohon

Yang Berhormat Timbalan Menteri memberi penerangan.

Tuan Yang di-Pertua, Wilayah Persekutuan selalu lebih kurang 94 batu persegi telah diambilalih daripada Negeri Selangor semenjak tahun 1974. Semenjak 7 tahun yang lepas jika angka-angka yang saya sebut itu betul, cuma \$550 juta sahaja wang pampasan yang dibayar dan bakinya \$3,000 juta akan dibayar beransur-ansur dalam tempoh 10 tahun tanpa tambahan wang faedah ataupun halimat meningkat iaitu "escalation clause" bersangkut dengan inflasi. Jika kita kenakan faedah 10% di atas wang pampasan yang telah dibayar dan akan dibayar, maka bayaran pokok yang sebenarnya kurang daripada separuh dari jumlah \$3,700 juta itu. Ini tidakpun termasuk kemerosotan nilai wang disebabkan oleh inflasi.

Dengan penerangan saya itu, Tuan Yang di-Pertua, wang pampasan yang akan dibayar kepada Negeri Selangor itu patut dikira dengan adil dan saksama.

Saya cadangkan wang pampasan yang dibayar oleh Persekutuan kepada Negeri Selangor patutlah diberi faedah yang wajar untuk tempoh 17 tahun dan juga wang-wang bayaran itu patutlah disangkut kepada clause inflasi dengan menggunakan angka "consumer price index" sebagai peningkatan.

Tuan Yang di-Pertua, begitu juga dengan pembayaran-pembayaran imbuhan sebanyak \$18 juta setahun kerana kehilangan hasil Negeri Selangor, jika pembayaran ini tidak disangkutkan kepada clause inflasi, pembayaran ini tentu akan diketawakan oleh generasi-generasi akan datang sebagai pembayaran sewa yang sekarang berlaku di antara Pulau Pinang dan Kedah.

Tuan Yang di-Pertua, saya cadangkan pembayaran imbuhan ini patut juga disangkut kepada clause inflasi dengan menggunakan angka-angka "consumer price index" sebagai peningkatannya.

Tuan Yang di-Pertua, satu lagi perkara yang berkaitan dengan pembayaran ini adalah berkaitan dengan pertumbuhan kemakmuran atau "Growth of Prosperity" di Wilayah Persekutuan. Jika sekiranya pertumbuhan kemakmuran Wilayah Persekutuan tidak

diambilkira dalam hisab pampasan yang akan dibayar maka pada pendapat saya hisab begitu tidaklah juga wajar dan adil dari kaca perkiraan. Saya berharap perkara ini patut juga diteliti.

Tuan Yang di-Pertua, akhir kata penerangan saya itu adalah semata-mata untuk langkah-langkah yang perlu dihitung secara wajar, adil dan saksama. Saya sebagai seorang Ahli Dewan yang mulia ini tidak rela jika sekiranya generasi akan datang mengancam yang Ahli-ahli Dewan pada hari ini tidak berubah belangnya serupa juga dengan penjajah yang membeli Singapura dan menyewa Pulau Pinang dan Seberang Perai.

Sekian, Tuan Yang di-Pertua, terima kasih.

4.16 ptg.

Dato' Mohd. Najib bin Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan mengenai Rang Undang-undang Wilayah Persekutuan (Perkiraan Kewangan) 1981 ini.

Sepertimana Yang Berhormat Senator Puan Rahmah Othman telah menyatakan memanglah sukar bagi kita malah tidak mungkin kita akan dapat menentukan apakah nilai sebenarnya yang boleh diterima oleh semua pihak sebagai satu nilai yang patut dan wajar dan secara adil dibayar kepada Kerajaan Selangor di atas penyerahan kawasan sebanyak 94 batu persegi kepada Kerajaan Persekutuan bagi mewujudkan Wilayah Persekutuan. Itulah sebabnya perbincangan bagi menentukan jumlah pampasan yang hendak dibayar oleh Kerajaan Persekutuan kepada Kerajaan Negeri Selangor telah mengambil masa yang begitu lama sehinggakan terpaksa campurtangan di peringkat political level untuk menyelesaikan perkara tersebut. Oleh itu amatlah tidak wajar sekali kalaulah sepertimana Yang Berhormat Senator Dato Mohd. Nor meminta supaya perkiraan-perkiraan didasarkan kepada faedah dan juga kepada kadar inflasi di dalam negara kita ini kerana pada hakikatnya jumlah tersebut telah dipersetujui di atas semangat muhibbah, di atas persefahaman yang amat sangat di antara Kerajaan Negeri Selangor dan Kerajaan Persekutuan. Memang tidak

boleh kita nilai dan kita tidak boleh menentukan jumlah secara terperinci pengorbanan yang terpaksa dibuat oleh Kerajaan dan rakyat Negeri Selangor bagi menyerahkan sebuah kawasan kepada negara Malaysia untuk dijadikan sebagai ibu negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, oleh itu tidak perlulah saya nyatakan di sini apakah formula ataupun apakah sifir yang patut kita gunakan bagi menentukan jumlah yang wajar dibayar kepada Kerajaan Selangor. Memadailah saya menyatakan bahawa jumlah itu merupakan satu jumlah yang telah dicapai melalui perundingan dalam suasana yang penuh muhibbah, dalam keadaan persefahaman di antara Kerajaan Selangor dan Kerajaan Persekutuan.

Mengenai dengan pembayaran secara yang lebih detail lagi, saya suka memaklumkan kepada Dewan yang mulia ini bahawa setakat ini Kerajaan Persekutuan telahpun membayar kepada Kerajaan Selangor satu jumlah sebanyak \$625 juta dan bakinya sebanyak \$2,925 juta iaitu kalau kita tolak \$625 juta dari jumlah \$3,550 juta yang telah saya sebutkan tadi, ini bererti bahawa Kerajaan Persekutuan akan membayar kepada Kerajaan Selangor jumlah sebanyak \$2,925 juta dan mengikut perjanjian yang telahpun dimeterikan, Kerajaan Persekutuan akan membayar dalam tempoh 10 tahun jumlah tersebut kepada Kerajaan Selangor dan kadarnya ataupun cara pembayarannya ialah dengan bayaran bulanan secara beransur-ansur sebanyak \$24,375,000. Saya suka memaklumkan kepada Dewan ini mulai daripada bulan ini iaitu pada bulan pertama akhir bulan tahun 1982 jumlah bayaran bulanan akan dibayar kepada Kerajaan Selangor.

Berhubung dengan perkara-perkara lain, ini saya percaya ialah perkara administrative sahaja yang perlu diambil perhatian oleh pihak yang berkenaan seperti masalah kawasan Gombak yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Abdul Razak. Saya suka juga menyatakan di sini bahawa Kerajaan Persekutuan memang sedar akan tujuan dan hasrat Kerajaan Selangor bagi mewujudkan ibu negeri yang baru dan sudah tentu kalau hendak mewujudkan ibu negeri

yang baru memerlukan peruntukan yang besar. Selain daripada pampasan ini seperti biasa Kerajaan Persekutuan memang memberi bantuan kepada Kerajaan-kerajaan Pusat melalui bantuan per kapita di bawah berbagai-bagai kepala peruntukan dan juga pinjaman-pinjaman yang diberikan kepada Kerajaan Selangor dan juga Kerajaan-kerajaan Negeri yang lain yang seterusnya akan membiayai projek-projek yang dikendalikan oleh agensi-agensi Negeri.

Tuan Yang di-Pertua, nampaknya Yang Berhormat Senator Dato' Mohd. Nor cukup berminat mengenai sebuah lesen bank kerana inilah kali yang kedua dia telah bangkitkan perkara ini. Saya fikir ini lebih wajar dibangkitkan dalam forum yang lain kerana sebenarnya dalam Perjanjian Wilayah Persekutuan tidak pun disebut mengenai sebuah lesen bank dan Ahli Yang Berhormat itu patutlah membawa perkara ini mengikut saluran-saluran yang lain dan saya percaya tidak payahlah saya sebut di sini mengenai dengan perkara tersebut kerana saya telahpun mengatakan demikian mengenai perkara yang sama semasa perbahasan Rang Undang-undang mengenai pindaan kepada Rang Undang-undang Bank Negara dan Akta Bank baru-baru ini.

Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan kos Kompleks Sukan dan Masjid Negeri yang akan dibina, perkara ini masih lagi dalam perundingan di antara Kerajaan Negeri Selangor dan Kerajaan Persekutuan dan kos sebenarnya belum lagi dapat kita tentukan secara tepat. Walau bagaimanapun memanglah menjadi hasrat kita iaitu Kerajaan Persekutuan supaya Kompleks Sukan dan Masjid yang akan dibina kelak itu akan mencerminkan tarafnya iaitu Kompleks Sukan untuk digunakan bagi peringkat antarabangsa dan juga sebuah masjid yang melambangkan kedudukannya sebagai sebuah Masjid Negeri. Jadi pertimbangan sewajarnya akan diberikan oleh Kerajaan Persekutuan kepada permohonan dan juga kepada rancangan yang sedang dalam proses perundingan pada masa ini.

Tuan Yang di-Pertua, sekali lagi saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil

bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 3 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Pendahuluan diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG KUMPULAN WANG SIMPANAN PEKERJA (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

4.30 ptg.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Mak Hon Kam): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa satu Rang Undang-undang bernama "Suatu Akta untuk Meminda Ordinan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja, 1951 dibaca bagi kali kedua.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, pindaan-pindaan Ordinan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja yang

dibuat sekarang ialah untuk memenuhi tujuh (7) tujuan seperti berikut:

- Pertama* .. Untuk melaksanakan satu skim baru di mana pencarum-pencarum KWSP boleh mengeluarkan sebahagian daripada caruman mereka untuk membeli rumah. Skim ini adalah lain dari skim rumah kos rendah;
- Kedua* .. Untuk mengemaskan definasi "wages" supaya maknanya serupa untuk sektor Perkhidmatan Awam dan pihak Berkuasa Berkanun dan Tempatan;
- Ketiga* .. Untuk melaksanakan skim baru di mana seorang pencarum KWSP apabila dia mencapai umur 55 tahun boleh membuat pilihan untuk terus menyimpan carumannya dengan KWSP dan mengeluarkan faedah tahunannya sahaja;
- Keempat* .. Untuk membolehkan caruman majikan bagi pekerja-pekerja dalam perkhidmatan kerajaan dan Badan-badan Berkanun yang telah diletakkan dalam perkhidmatan berpencen disalurkan kepada Kumpulan-wang Persekutuan Yang Disatukan;
- Kelima* .. Untuk mengemaskan definasi "pensionable employee" selaras dengan pindaan-pindaan kepada Akta-akta yang berkaitan;
- Keenam* .. Untuk mengemaskan peruntukan untuk membolehkan hutang kakitangan kerajaan dipotong dari caruman KWSP; dan
- Ketujuh* .. Untuk mengemaskan peruntukan berkenaan dengan pengecualian membayar Duti Harta Pesaka.

Tujuan pertama pindaan ke Ordinan KWSP 1951 seperti yang saya telah sebutkan tadi ialah untuk mengadakan peruntukan-peruntukan baru di bawah seksyen 2 dan 13 (1A) Ordinan KWSP 1951 bagi membolehkan KWSP melaksanakan satu skim baru di mana seseorang pencarum KWSP boleh mengeluarkan sebahagian daripada kredit carumannya untuk tujuan membeli sebuah rumah. Skim ini adalah lain dari skim yang sedia ada untuk pembelian rumah kos rendah. Sepertimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, pada masa ini pencarum-pencarum KWSP dari golongan yang berpendapatan \$500 sebulan ke bawah boleh mengeluarkan sebahagian daripada caruman mereka bagi tujuan membeli sebuah rumah kos rendah. Pengeluaran ini adalah dihadkan kepada 10% daripada harga rumah kos rendah itu dengan had maksimumnya sebanyak \$2000.

Dengan adanya skim baru ini, pencarum-pencarum KWSP dari golongan yang berpendapatan lebih dari \$500 sebulan adalah diberi peluang untuk menggunakan sebahagian daripada caruman mereka untuk membantu mereka membeli sebuah rumah. Pengeluaran maksima dihadkan kepada 45% dari kumpulan kredit seseorang pencarum tertakluk kepada 10% dari harga rumah yang dibeli atau dibina atau \$20,000 yang mana yang rendah. Pindaan kepada seksyen 2 ialah untuk mengadakan dua peruntukan baru iaitu bagi definasi "new house" dan "prescribed amount". Tujuan mengadakan kedua-dua peruntukan baru ini adalah untuk menentukan takrif rumah yang boleh dibeli oleh seseorang pencarum di bawah skim baru ini serta menentukan jumlah caruman yang boleh dikeluarkan untuk tujuan tersebut. Pindaan kepada seksyen 13(A) merupakan peruntukan baru yang membolehkan pihak KWSP melaksanakan skim baru tersebut. Pindaan-pindaan ini dicadangkan berkuatkuasa pada 1hb Januari, 1982 iaitu tarikh skim baru ini akan dilaksanakan.

Tuan Yang di-Pertua, tujuan kedua pindaan Ordinan KWSP 1951 ialah untuk mengemaskan definasi "wages" supaya maknanya serupa untuk sektor Perkhidmatan Awam dan Pihak Berkuasa Berkanun dan Tempatan, iaitu gaji bulanan termasuk elaun-elaun berpcen. Pindaan ini perlu kerana definasi "wages" di proviso yang ada sekarang

iaitu seksyen (2) hanya menentukan definasi "wages", sebagai gaji bulanan termasuk elaun-elaun berpcen untuk pekerja-pekerja di Badan-badan Berkanun dan Kuasa-kuasa Tempatan sahaja. Ini bermakna elaun-elaun tak berpcen yang diterima oleh pekerja-pekerja di dalam Perkhidmatan Awam hendaklah diambilkira dalam menentukan caruman KWSP mereka walaupun dengan pelaksanaan Laporan Jawatankuasa Kabinet ini tidak dilakukan lagi. Dengan pindaan ini, penentuan caruman KWSP bagi pekerja-pekerja dalam Perkhidmatan Awam, Badan-badan Berkanun dan Kuasa-kuasa Tempatan dapat diseragamkan.

Pindaan ketiga kepada Ordinan KWSP ialah bertujuan untuk menambah peruntukan baru iaitu seksyen 13A(1)(b). Tujuan seksyen 13A(1)(b) ini diadakan ialah untuk membolehkan perlaksanaan satu lagi skim baru oleh KWSP. Di bawah skim ini, seseorang pencarum KWSP boleh membuat pilihan untuk terus menyimpan carumannya dengan KWSP apabila dia mencapai umur 55 tahun dan di samping itu ia boleh mengeluarkan faedah tahunannya yang akan dikecualikan daripada cukai pendapatan. Pindaan ini dicadangkan berkuatkuasa pada 1hb Januari, 1981 oleh sebab pencarum-pencarum berkenaan boleh mendapat pengecualian cukai dalam tahun taksiran 1982.

Pindaan-pindaan yang dicadangkan kepada seksyen 13B(1) dan 13B(2) adalah akibat daripada pindaan kepada beberapa Akta yang berkaitan. Tujuan pindaan kepada seksyen 13B(1) ialah untuk mempercepatkan pembayaran ganjaran dan pcen kepada pekerja-pekerja Kerajaan, Badan-badan Berkanun dan Kuasa-kuasa Tempatan. Melalui peruntukan yang sedia ada, caruman majikan untuk pekerja-pekerja yang akan bersara hendaklah diserahkan kepada Urusetia Kumpulanwang Persaraan Pihak Berkuasa-pihak Berkuasa Berkanun dan Kuasa-kuasa Tempatan untuk pekerja-pekerja Badan-badan Berkanun dan Kuasa-kuasa Tempatan, manakala untuk pekerja-pekerja Kerajaan Persekutuan diserahkan kepada Kumpulanwang Persekutuan Yang Disatukan (Federal Consolidated Fund). Tetapi mulai 1-1-1981 dengan pembatalan Akta "Statutory and Local Authorities

Superannuation Fund Act 1977 segala urusan bayaran faedah-faedah persaraan bagi kakitangan Kerajaan, Badan-badan Berkanun dan Kuasa-kuasa Tempatan adalah ditanggungkan kepada Kumpulanwang Persekutuan Yang Disatukan sahaja. Oleh yang demikian pindaan kepada seksyen 13B(1) ini ialah untuk melaksanakan hakikat ini.

Mengenai seksyen 13B(2) pula, pindaan yang dicadangkan ini ialah untuk memperkemas definisi "pensionable employee" selaras dengan berkuatkuasanya beberapa akta baru yang berkaitan dengan perkara-perkara pencen iaitu Akta "Statutory and Local Authorities Pensions Act 1980" dan Akta Pencen 1980.

Tujuan keenam pindaan kepada Ordinan KWSP 1951 untuk mengemaskan peruntukan seksyen 15 untuk membolehkan hutang kakitangan kerajaan dipotong dari caruman KWSP. Sukalah saya menjelaskan bahawa seksyen 15 ini telah dipinda semasa pindaan dibuat kepada Ordinan KWSP dalam tahun 1980, untuk membolehkan caruman KWSP digunakan untuk membayar semua hutang-hutang kepada Kerajaan, Badan-badan Berkanun dan Kuasa-kuasa Tempatan jika perintah Mahkamah telah diterima oleh Lembaga KWSP. Walau bagaimanapun, semasa pindaan ini dibuat, peruntukan yang lama sedia ada tidak dibatalkan. Oleh yang demikian, saya mencadangkan bahawa peruntukan yang lama iaitu proviso kedua seksyen 15 itu dibatalkan.

Akhir sekali, Tuan Yang di-Pertua, pindaan ketujuh kepada Ordinan KWSP 1951 adalah bertujuan untuk memperkemas peruntukan untuk pengecualian membayar Duti Harta Pesaka di bawah seksyen 20(d). Pindaan ini dibuat berdasarkan bahawa had \$5,000 yang ada sekarang tidak lagi sesuai. Ini adalah kerana semenjak 18-10-1979, had pengecualian Duti Harta Pesaka telah dinaikkan ke tahap \$300,000. Mengikut perangkaan di KWSP, simpanan simati yang tidak melebihi \$20,000 adalah merupakan simpanan dari mereka yang termasuk dalam golongan yang dikecualikan dari membayar Duti Harta Pesaka. Dengan pindaan ini, peruntukan seksyen 20(d) adalah selaras

dengan had pengecualian Duti Harta Pesaka yang sedang diadakan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Law Hieng Ding: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua
mempengerusikan Mesyuarat)

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Ordinan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja 1951 dibaca kali kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

Yang Berhormat Senator Puan Rahmah Othman.

4.45 ptg.

Puan Rahmah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mengambil bahagian membahaskan satu Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Ordinan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja 1951 yang telah dibentangkan sebentar tadi oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan.

Selain dari mengemaskan definisi "wages" yang terkandung di dalam Seksyen 2 sekarang, pindaan ini juga adalah bertujuan untuk melaksanakan satu skim baru di mana pencair-pencair KWSP boleh mengeluarkan sebahagian daripada wang caruman mereka untuk membeli rumah dan juga untuk melaksanakan satu lagi skim baru di mana seseorang pencair KWSP boleh membuat pilihan untuk terus menyimpan carumannya dengan KWSP apabila dia mencapai umur 55 tahun tetapi beliau boleh mengeluarkan faedah tahunan. Semua pindaan ini adalah seperti yang terdapat di dalam seksyen 2, 3, 13 (a), 15 dan 20.

Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu izinkan saya mengucapkan tahniah kepada KWSP yang telah dapat merayakan ulang tahun ke-30 pada 1hb Oktober 1981 dan telah banyak memberikan pertolongan selain dari beberapa faedah yang telah diberikan oleh KWSP kepada pencair-pencairnya selama 30 tahun yang lalu dan kini

memberikan peluang pula kepada pencarum-pencarumnya untuk menikmati dua lagi faedah yang dijangka akan mulai pada tahun 1982.

Pada pendapat saya, Tuan Yang di-Pertua, sewajarnya pada hari ini Dewan yang mulia ini menyokong beberapa pindaan yang dianggap sangat penting dan mustahak bagi memperlindungi kaum pekerja khususnya ahli-ahli KWSP terutama untuk memiliki rumah kos rendah kepada pencarum-pencarum yang simpanannya tidak melebihi dari \$20,000-\$30,000 apabila sampai waktu bersara.

Tuan Yang di-Pertua, kaum pekerja yang menjadi pencarum KWSP seramai 3.6 juta orang yang berkerja dengan 112,000 majikan yang telah mencarumkan lebih dari \$10 juta hingga akhir tahun 1980 dan hingga akhir tahun 1981 telah melaburkan lebih daripada \$10 juta dalam surat-surat jaminan Kerajaan, ini amat membanggakan kerana dari caruman itu mereka telah dapat memberi sumbangan dalam pembiayaan pembangunan negara. Jumlah ini merupakan 58% dari sumbangan simpanan kewangan tempatan iaitu kira-kira 1/3 daripada jumlah pembiayaan pembangunan negara keseluruhannya. Dengan secara tidak langsung kaum pekerja telah menyumbangkan perkhidmatan mereka kepada pembangunan negara. Kaum pekerja sepatutnya menyedari hakikat Kerajaan hendak menolong rakyat dan sebaliknya Kerajaan juga harus menyedari hakikat kaum pekerja untuk sama-sama menyertai usaha-usaha Kerajaan membangunkan negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, dalam hal ini saya ingin menyentuh berkenaan dengan pencarum-pencarum KWSP sekarang dari golongan yang berpendapatan \$500 sebulan ke bawah.

Mengikut ucapan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi, memanglah saya tahu bahawa sekarang ini ada satu skim yang khas untuk mereka dalam golongan \$500 sebulan ke bawah boleh mengeluarkan sebahagian daripada caruman mereka bagi tujuan membeli rumah kos rendah. Pengeluaran ini adalah dihadkan kepada 10% daripada harga rumah kos rendah itu dengan had maksimumnya \$2,000.

Dengan ada skim baharu ini pula pencarum-pencarum KWSP dalam golongan yang berpendapatan lebih dari \$500 sebulan boleh mendapat peluang untuk menggunakan sebahagian daripada caruman mereka untuk membantu mereka membeli sebuah rumah. Pengeluaran maksima dihadkan kepada 45% dari kumpulan kredit seseorang pencarum tertakluk kepada 10% dari harga yang rumah dibeli atau dibina atau \$20,000 yang mana rendah. Tujuan kedua-dua peruntukan hari ini adalah untuk menentukan takrif rumah yang boleh dibeli oleh seseorang pencarum di bawah skim baharu ini.

Dalam hal ini Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh berkenaan dengan peruntukan baharu di bawah Seksyen 2 dan 13A Ordinan KWSP 1951 bagi membolehkan KWSP melaksanakan satu skim baharu mengeluarkan sebahagian daripada caruman mereka bagi tujuan membeli rumah kos rendah. Mengikut keterangan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi, pengeluaran ini adalah dihadkan kepada 10% daripada harga rumah yang disebutkan tadi. Pada pendapat saya golongan yang dikatakan golongan yang berpendapatan rendah iaitu \$500 sebulan ke bawah adalah mereka yang menjadi pemandu kereta, penjaga keselamatan, pekebun-pekebun bunga, pembantu pejabat, jurutaip, pencuci pejabat, buruh kasar, kerani rendah dan mereka dalam badan-badan berkanun yang terpaksa berkhidmat selama 10 tahun, kemudian baharu dimasukkan dalam jawatan berpenyen.

Pertama saya ingin mendapat penjelasan dan pengakuan Yang Berhormat Timbalan Menteri difinasi rumah kos rendah dan bagaimana pengeluaran 10% itu dapat menolong mereka yang mereka yang saya sebutkan tadi yang telah mencapai umurnya sekarang di antara 50 atau 55 tahun boleh mendapatkan wang yang cukup untuk memperolehi sebuah rumah bukan sahaja rumah yang disebutkan rumah yang berharga \$80,000 ke atas tetapi rumah kos rendah sedangkan carumannya tidak sampai \$8,000 atau \$10,000 pada masa ia bersara kelak. Manakah ada rumah pada hari ini yang disediakan oleh pemaju-pemaju rumah yang berharga di antara \$20,000 dan \$30,000 untuk golongan ini. Cuba kita renungkan sedikit

keadaan orang-orang ini apabila sampai umur mereka 55 tahun, yang gaji mereka dalam golongan \$500 sebulan ke bawah dipotong pula dengan berbagai potongan, ada yang mengambil insuran, ada yang memikirkan untuk anak-anak bersekolah dan seterusnya. Senang bagi kita untuk menjawabnya. Kalau tak cukup setelah dibayar wang pendahuluan ini bolehlah pergi kepada bank ataupun institusi kewangan yang ada di merata-rata negara kita ini. Cuba kita fikirkan, apakah pendapatan yang dapat digunakan oleh mereka yang telah sampai umurnya 55 tahun ini untuk membayar pula wang pinjaman sama ada daripada instiutsi kewangan itu ataupun daripada bank-bank.

Tuan yang di-Pertua, menyentuh berkenaan dengan kadar pinjaman yang boleh dikeluarkan tidak melebihi 45% atau tidak melebihi \$20,000 untuk membolehkan seseorang ahli KWSP membeli rumah untuk kegunaan atau kediaman sendiri. Ini merupakan satu langkah yang sangat bijak tetapi perkara ini juga menimbulkan masalah kepada mereka yang tidak mempunyai kemampuan untuk memiliki rumah-rumah yang berharga \$100,000 ke atas. Kalau mengikut seperti yang disebutkan tadi boleh mengeluarkan tidak melebihi 45% ataupun \$20,000 yang mana dekat, ini juga menimbulkan masalah. Katalah harga rumah itu \$100,000. 45% daripadanya ialah \$45,000 yang dapat dipinjam daripada wang caruman ini ialah \$20,000 yang mana lebih kecil. Oleh yang demikian, bermakna seseorang itu masih lagi mencari wang \$25,000 tadi untuk hendak membayar jumlah 10% yang hendak dibayarkan sebagai wang pendahuluan kepada rumah. Maknanya dia kena cari satu tempat wang yang lagi \$25,000 untuk hendak membayar wang pendahuluan.

Tuan Yang di-Pertua, memandangkan keadaan pekerja-pekerja dalam golongan \$500 sebulan ke bawah atau \$500 ke atas atau \$750 sebulan agak susah mendapat atau memiliki rumah pada hari ini dan kemudahan-kemudahan lain juga amatlah susah bagi mereka. Misalnya baharu-baharu ini kita dapat membaca dalam suratkhbar yang mengatakan orang yang menerima bayaran gaji sebulan \$3,000 pun susah hendak memiliki rumah—yang bercakap ini orang daripada bank. Jadi cubalah kita bayangkan

bagaimanakah orang-orang yang berpendapatan rendah ini \$500 sebulankah, \$750 sebulankah untuk hendak memiliki rumah pada hari ini. Katalah kita ada duit untuk membeli rumah kos rendah hari ini. Cuba Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan terangkan kepada saya di mana satu pemaju rumah hari ini yang mahu membina rumah berharga di antara \$20,000 hingga \$30,000 kerana mengikut pemaju-pemaju rumah ini rumah yang semacam ini tidak mendatangkan keuntungan bagi mereka. Sebab itulah kita tengok di bandar Kuala Lumpur ini sahaja yang saya terdengar semalam dalam TV ucapan yang dibuat oleh Pemangku Datuk Bandar, dalam Wilayah Persekutuan sahaja orang-orang yang duduk di sekitar tanah haram, rumah haram dan sebagainya tidak kurang daripada 300,000 orang. Ini menunjukkan bahawa orang-orang ini; saya tahu sedangkan di Parlimen ini pun ada di antara kakitangan kita di dalam Parlimen yang tinggal di rumah-rumah haram. Maka saya rasa ada satu usaha yang patut dipertimbangkan oleh Kementerian ini supaya kita dapat melihatkan perkara ini dapat dijadikan satu tempat untuk menyelesaikan masalah-masalah.

Tuan Yang di-Pertua, kalau kita lihat dari angka-angka yang disediakan oleh KWSP, orang-orang yang membuat permohonan; saya hendak menunjukkan di sini, betapa mustahaknya pinjaman ini, orang-orang yang sudah sampai umur 55 tahun apakala kita sampai umur 55 tahun, pertama sekali yang kita fikirkan ialah rumah tempat tinggal untuk menempatkan anak-anak kita, pelajaran anak-anak kita supaya kalau ada rumah itu—panaskah, hujankah dapatlah tempat kita berteduh.

Saya ingin bacakan senarai yang diberi, ini permohonan daripada pencarum-pencarum KWSP untuk rumah kos rendah.

<i>Tahun</i>	<i>Pemohonan</i>	<i>Yang menerima</i>
1977	705 orang	396 orang
1978	3,866 ,,	3,533 ,,
1979	3,575 ,,	3,685 ,,
1980	4,539 ,,	4,567 ,,
1981 (Januari- November)	2,051 ,,	1,847 ,,
JUMLAH:	14,736 ,,	14,028 ,,

Yang lain-lain itu saya tanya kenapalah tak cukup jumlah semuanya, ada sebab-sebab teknikal, tidak dapatlah diluluskan, tak apalah. Ini menunjukkan, Tuan Yang di-Pertua, bahawa orang-orang yang berpendapatan rendah ini walaupun orang itu gajinya \$750 sebulan dia akan perginya akhirnya kepada KWSP untuk mendapatkan bantuan bagi membayar wang pendahuluan untuk rumah.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengesyorkan dan rasa saya sudah sampai masanya Kementerian Kewangan ini menimbangkan, dalam keadaan kita meminda demi meminda Akta ini, agar KWSP ini dijadikan satu badan yang boleh membuat pelaburan.

Cuba kita lihat di Singapura, Tuan Yang di-Pertua, orang membayar EPF tetap membayar EPF tetapi dia ada lagi satu tabung yang dinamakan Central Fund, ada satu tabung di mana pekerja-pekerja boleh menyumbangkan kepada tabung ini sehinggalah bila-bila masa untuk pelaburan. Misalnya kalau dia hendak mengeluarkan wangnya sudah sampai umurnya 55 tahun untuk hendak membuat perniagaan dia boleh pergi ke tabung ini untuk hendak mengadakan perusahaan kecil. Kalau misalnya katanya dia berminat dalam saham dia boleh pergi ke tabung ini mengeluarkan tabung ini untuk hendak membeli saham. Di samping itu kalau kita berikan peluang kepada KWSP ini menjadi satu badan sama juga seperti Tabung Haji dia boleh mengadakan satu projek perumahannya sendiri, maka saya rasa oleh kerana KWSP ini mempunyai kakitangan yang cukup dan terlatih dia tahu tahun 1980 misalnya berapa orang yang sampai umur 55 tahun, berapa jumlah simpanannya dia ada dalam itu, misalnya kata \$10,000; \$20,000 ataupun \$30,000 KWSP sudah ada untuk rumah baginya, tidak payahlah dia hendak pergi cari ke tempat-tempatnya. Di samping itu KWSP juga boleh mengadakan banknya sendiri, iaitu pencarum-pencarum ini tak perlu pergi ke bank luar untuk mendapatkan bantuan pinjaman, dia boleh terus pergi ke bank yang dipunyai oleh KWSP ini untuk mendapatkan pembayarannya dan terus kepada satu tempat sahaja bagi mereka untuk membayar segala piutangnya.

Tuan Yang di-Pertua, ini adalah satu perkara yang amat serius bagi kita. Selagi kita tidak dapat menyelesaikan masalah ini selagi itulah rasa saya tujuan Kerajaan untuk hendak menolong pekerja-pekerja yang berpendapatan rendah sama ada gajinya \$500 sebulan ke bawah, \$500 sebulan ke atas atau ke langit atau ke manakah selagi itulah masalah ini akan timbul.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka agar perkara ini dapat diperbincangkan. Kalau sekiranya Menteri tidak mahu menjawab pun perkara ini pada masa sekarang ataupun beliau susah hendak memberi jawapan kepada kita pada hari ini saya rasa perkara ini perlu diperbincangkan oleh Kementerian Kewangan supaya dapatlah kita menjelang pindaan-pindaan yang kita buat pada kali ini dapat pekerja-pekerja menikmati sebenarnya apakah hasrat Kerajaan untuk benar-benar hendak menolong rakyat berpendapatan rendah ini.

Berhubung dengan pindaan untuk menambah peruntukan baru, iaitu seksyen 13A(1)(b), iaitu "seseorang pencarum boleh membuat pilihan untuk terus menyimpan carumannya dengan KWSP apabila dia mencapai umur 55 tahun dan di samping itu ia boleh mengeluarkan faedah tahunannya yang akan dikecualikan daripada cukai pendapatannya".

Saya menyokong dan mengalu-alukan pindaan ini tetapi saya ingin mencadangkan, memandangkan keadaan inflasi kita dan tidak ada orang memberi jaminan kepada saya bahawa inflasi ini pada tahun-tahun akan datang akan turun—belum saya dengar lagi, malahan daripada satu Budget ke satu Budget dalam Dewan ini inflasi terus dan oleh itu saya ingin mencadangkan agar kadar faedahnya dapat dinaikkan daripada 8% sekarang kepada satu kadar yang agak tinggi yang boleh menolong mereka yang sudah bersara dalam umur 55 tahun untuk keperluan dan kepentingan mereka masa depan. Rasa saya tak perlulah saya sebutkan golongan-golongannya, buat masa ini saya percaya Kementerian tentu telah memikirkan bahawa keadaan inflasi di negeri ini perlu meningkat dan perlu menolong orang-orang yang telah bersara apakala sampai umurnya 55 tahun dan

dengan cara inilah dapat menolong mereka untuk memberi dan membantu sanak saudaranya pada masa ia bersara itu kelak.

Dengan itu, Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong pindaan-pindaan yang dikemukakan di dalam Rang Undang-undang ini.

5.08 ptg.

Tuan K. Kumaran: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Ordinan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja 1951.

Pindaan-pindaan seperti yang dicadangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan dalam ucapannya sebentar tadi adalah pindaan-pindaan yang akan membawa lebih lagi faedah kepada pencarum-pencarum Kumpulan Wang Simpanan Pekerja dan juga Negara Malaysia pada keseluruhannya.

Saya ingin memberi sedikit pandangan berkenaan dengan pindaan yang pertama. Sebagaimana Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan menerangkan pindaan itu adalah untuk memberi faedah kepada pencarum-pencarum yang berpendapatan lebih daripada \$500 sebulan untuk membolehkan mereka mengeluarkan 45% dari kumpulan kredit ataupun \$20,000 yang mana kurang tertakluk kepada 10% nilai harga rumah yang dicadang dibeli. Saya mengucapkan tahniah atas cadangan ini kerana tidaklah syak lagi bahawa dengan peruntukan ini beberapa pencarum-pencarum Kumpulan Wang Simpanan Pekerja akan dapat lebih faedah daripadanya, terutama sekali mereka yang tidak mempunyai cukup simpanan persendirian untuk menanggung keperluan bridging finance untuk membeli rumah. Dengan keadaan pasaran wang yang sedia ada pada masa ini langkah ini adalah sangat-sangat kena pada tempatnya.

Namun demikian, saya suka mengambil kesempatan ini di sini untuk membawa cadangan supaya Kumpulan Wang simpanan Pekerja sendiri dapat menceburi diri dalam perusahaan perumahan. Saya sedar bahawa buat masa ini panel pelaburan Kumpulan Wang simpanan Pekerja membiayai beberapa rancangan-rancangan yang diluluskan oleh

Menteri Kewangan. Pada hemat saya ini adalah tidak mencukupi bagi memenuhi permintaan perumahan pencarum-pencarum kerana rancangan-rancangan yang diluluskan hanya merupakan satu peratusan kecil sahaja. Jika sekiranya Kumpulan Wang simpanan Pekerja sendiri menceburi diri dalam perindustrian perumahan maka lebih banyak lagi rumah-rumah yang dapat didirikan bagi menanggung keperluan perumahan rakyat-rakyat jelata dan saya percaya perindustrian perumahan adalah satu sektor perniagaan yang membawa risiko-risiko yang rendah. Ini akan memenuhi dasar-dasar panel pelaburan untuk hanya melaburkan Kumpulan Wang di dalam pelaburan yang mempunyai risiko-risiko yang rendah sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, satu pindaan lagi yang ingin saya memberi pandangan adalah tentang cadangan bagi tujuan yang keenam iaitu untuk mengemukakan peruntukan yang membolehkan majikan-majikan membuat potongan hutang kakitangan Kerajaan daripada caruman Kumpulan Wang Simpanan Pekerja mereka. Ini adalah sebenarnya satu langkah yang baik bagi menjaga kepentingan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja. Namun demikian, saya suka menegaskan di sini bahawa peruntukan yang baharu ini perlu dilaksanakan secara adil dan saksama dengan penuh kebijaksanaan supaya kebajikan seseorang pencarum selepas ianya bersara tidak terjejas dengan seriusnya. Apa yang saya maksudkan ialah bahawa pihak majikan perlu meninjau daripada beberapa aspek lain untuk mendapat balik hutang kakitangan Kerajaan yang berkenaan sebelum perintah Mahkamah diperolehi bagi memotong hutang daripada caruman Kumpulan Wang Simpanan Pekerja. Jika perkara ini tidak dilaksanakan dengan adil dan saksama, saya ragui bahawa dasar Kumpulan Wang Simpanan Pekerja ditubuhkan iaitu untuk menjaga kebajikan pekerja-pekerja semasa bersara akan terjejas.

Saya juga mengalu-alukan satu lagi pindaan Akta tersebut yang membolehkan seseorang ahli Kumpulan Wang Simpanan Pekerja yang telah mencapai umurnya 55 tahun mengeluarkan faedah tahunan di atas amaun yang ada di dalam kreditnya. Bagi seseorang pesara penerimaan wang setiap tahun seperti ini akan memberi makna yang besar kepada penghidupan mereka dalam penyelenggaraan

keluarga mereka jika mereka masih mempunyai anak-anak di bawah tanggungan mereka.

Inilah sahaja tiga perkara yang ingin saya bangkitkan dan sekali lagi saya menyuarakan sokongan saya terhadap Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Ordinan Kumpulan Wang Pekerja, 1951. Sekian, terima kasih.

5.15 ptg.

Dato' Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan sebentar tadi dan terus menyuarakan sokongan terhadap Rang Undang-undang meminda Ordinan Kumpulan Wang simpanan Pekerja, 1951.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Senator Rahmah Othman telah menyentuh tentang skim perumahan kos rendah yang dikuatkuasakan pada masa sekarang dan juga proviso baharu yang membenarkan pencarum-pencarum yang berpendapatan lebih daripada \$500. 00 sebulan.

Yang Berhormat Senator Rahmah Othman telah membangkitkan rayuan bahawa wang pengeluaran yang dibenarkan tidak mencukupi bagi maksud membeli rumah. Suka saya menegaskan bahawa proviso yang baharu untuk membenarkan pengeluaran sebanyak 45% daripada jumlah caruman atau \$20,000 yang mana rendah adalah merupakan sejenis bantuan sahaja. Saya sedar ianya tidak mungkin cukup bagi membiayai 100% bridging finance yang diperlukan. Akan tetapi, saya percaya mereka yang ingin menjalankan satu kehidupan yang mewah sudah tentu mempunyai sumber wang yang lain. Pihak kumpulan Wang Simpanan Pekerja tidak boleh meluluskan 100% yang lebih besar kerana ianya akan menjejaskan dasar-dasar untuk menjaga kebajikan seseorang pencarum semasa pesaraan. Berkaitan dengan pelaburan wang Kumpulan Wang Simpanan Pekerja pula, ingin saya menegaskan bahawa setiap jenis pelaburan perlu dilaksanakan dengan dasar-dasar pelaburan. Oleh yang demikian, Kumpulan Wang Simpanan Pekerja mempunyai satu

panel pelaburan untuk mengkaji jenis-jenis pelaburan yang boleh dilakukan.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Senator K. Kumaran dan juga Yang Berhormat Senator Rahmah Othman telahpun menyentuh terhadap peranan-peranan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja dalam bidang perumahan. Pada hematnya panel pelaburan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja sedang mengkaji kemungkinan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja menceburi diri dalam sektor perumahan. Walau bagaimanapun, suka saya menegaskan di sini bahawa perkara ini perlu dikaji dengan teliti dengan secara mendalam untuk menentukan bahawa dasar Kumpulan Wang Simpanan Pekerja diwujudkan tidak terjejas.

Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sendiri sedia maklum satu perkara yang pihak KWSP titik beratkan adalah dari segi risiko yang ditanggung oleh segala pelaburan. Menyentuh tentang cara-cara yang digunakan oleh pihak majikan terhadap tindakan untuk memotong hutang kakitangan Kerajaan daripada caruman KWSP mereka, saya percaya ini akan dilaksanakan dengan penuh adil secara dengan keputusan Mahkamah. Sebagaimana saya terangkan sebentar tadi dalam hal ini perintah Mahkamah perlu diambil sebelum tindakan ini dilaksanakan.

Oleh yang demikian, kita tidak perlu ragu-ragu bahawa sesuatu yang tidak adil akan dilaksanakan terhadap si piutang. Teguran-teguran dan pandangan-pandangan yang lain yang telah dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat telahpun saya ambil perhatian untuk tindakan yang sewajarnya. Sekian, terima kasih.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah Rang Undang-undang ini dibacakan kali kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangan dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mempergunakan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 7 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: Dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG AKTA MEMBAHARUI UNDANG-UNDANG

(MENGAHPUSKAN SAMSU GELAP) (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

5.20 ptg.

Dato' Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa satu Rang Undang-undang bernama "Suatu Akta untuk meminda Akta Membaharui Undang-undang (Penghapusan Samsu Gelap) 1976" dibaca kali keduanya.

Rang Undang-undang ini bertujuan untuk meminda seksyen 16 Akta Membaharui Undang-undang (Penghapusan Samsu Gelap), 1976 dengan menambahkan seksyen baru 16A kepadanya. Tujuan pindaan ini ialah untuk menjadikan kesalahan-kesalahan di bawah berbagai kesalahan-kesalahan yang tidak boleh dijamin:

- (i) perbuatan mengilang atau memperdagangkan samsu yang mengandungi bahan merbahaya;
- (ii) orang-orang yang dipertuduh melakukan lain-lain kesalahan di bawah Akta ini dan diperakukan oleh Pendakwa Raya sebagai tidak sesuai dengan kepentingan awam untuk dibenarkan jaminan.

Pada masa ini seksyen 16 Akta Membaharui Undang-undang (Penghapusan Samsu Gelap), 1976 memberi kuasa kepada pegawai-pegawai yang berhak untuk menangkap tanpa waran mana-mana orang yang dipercayai

telah melakukan sesuatu kesalahan di bawah Akta ini. Tetapi di sini terdapat satu kelemahan kerana orang yang ditangkap itu tidak semestinya boleh terus ditahan sementara menunggu perbicaraannya di mahkamah. Ia boleh dibebaskan sementara atas jaminan. Ini memberi peluang kepada pesalah tersebut untuk kembali menjalankan kegiatan-kegiatannya yang salah itu, ataupun terus untuk melepaskan diri. Tetapi memandangkan masalah samsu gelap ialah masalah yang rumit, dan telahpun mengakibatkan sebanyak 55 kematian di kalangan peminum-peminumnya di dalam beberapa tragedi semenjak tahun 1977, maka kelemahan ini perlulah diatasi bagi membolehkan aktiviti-aktiviti pencegahannya dijalankan dengan lebih berkesan. Dengan itu kesalahan-kesalahan ini perlu dijadikan sebagai kesalahan-kesalahan yang tidak boleh dijamin supaya orang-orang yang dituduh melakukannya boleh terus ditahan dan pasti dikenakan hukuman.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tan Sri Datuk Dr C. Sinnadurai: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Membaharui Undang-undang (Penghapusan Samsu Gelap) 1976 dibaca kali kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

5.25 ptg.

Dr Gan Kong Seng: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang Membaharui Undang-undang (Penghapusan Samsu Gelap) 1976 seperti yang dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan.

Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya ingin mengucapkan syabas dan penghargaan saya terhadap langkah yang telah dicadangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan terhadap usaha-usaha untuk mencegah orang ramai daripada meminum samsu gelap. Sebagaimana kita semua sedia maklum masalah samsu gelap baru-baru ini telah kian bertambah buruk

dengan berlakunya beberapa tragedi yang telah mengakibatkan kematian berpuluh orang terutama sekali mereka daripada golongan berpendapatan rendah. Saya percaya kejadian di Linas lagi terang dalam ingatan kita. Apa yang perlu ditumpukan mangsa-mangsa kepada samsu gelap ini terdiri daripada mereka yang berpendapatan rendah. Sebabnya adalah ternyata dengan sendiri bahawa samsu gelap adalah sejenis minuman yang murah dan yang mudah memabukkan seseorang peminum.

Dalam pada itu saya berpendapat bahawa jika pihak Kerajaan ingin mencegah dengan lebih berkesan lagi samsu gelap ini pihak Kerajaan perlu mengkaji semula kadar-kadar duti yang dikenakan ke atas samsu dan juga mengkaji kemungkinan untuk melesenkan lebih banyak lagi kilang dan kedai yang dibenarkan berdagang samsu. Dengan yang demikian, samsu dapat diperolehi dengan satu harga yang murah dan di merata-rata tempat di seluruh negara. Dengan cara itu pihak Kerajaan dapat mengawal dan mengawasi mutu pengeluaran samsu supaya menentukan bahawa ianya tidak merbahaya untuk diminum. Pihak Kerajaan boleh juga mengkaji kemungkinan untuk mengurangkan duti ke atas kompaun brandy dan kompaun whisky. Langkah ini saya cadangkan adalah semata-mata bagi tujuan mengawalkan satu jenis alternatif kepada samsu supaya satu langkah untuk mencegah orang ramai daripada meminum samsu.

Akhir sekali, saya ingin mencadangkan bahawa pihak Kerajaan mempergiatkan lagi penyelidikan untuk mengeluarkan satu jenis minuman yang murah dan juga tidak merosakkan kesihatan seseorang peminum. Saya percaya tadi adalah satu minuman yang mempunyai potensi yang murah jika penyelidikan dijalankan atasnya dari segi hasil dan mutu pengeluarannya. Kerajaan mungkin boleh mengkaji sebab-sebab yang telah mengakibatkan kegagalan Perusahaan Nira Cola yang pada satu masa yang lalu berkecimpung dalam perusahaan membotol tadi. Kegagalan Syarikat Nira Cola mungkin boleh dijadikan sebagai satu faedah yang boleh dijadikan untuk memajukan lagi perusahaan membotol tadi, mungkin boleh ditawarkan sebagai alternatif samsu.

Sekianlah sahaja, Tuan Yang di-Pertua, dan memandangkan bahawa Rang Undang-undang ini akan membawa lebih faedah kepada peminum-peminum samsu dalam negeri yang kebanyakannya terdiri daripada mereka yang berpendapatan rendah, saya menyokong Rang Undang-undang seperti yang dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan.

5.30 ptg.

Tuan K. Kumaran: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun semula di Dewan yang mulia ini untuk menyokong Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Membaharui Undang-undang (Penghapusan Samsu Gelap) 1976 yang dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri baru-baru ini.

Pindaan Akta ini adalah tepat pada masanya dan saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan kerana mengambil langkah yang tertentu untuk meminda Akta tersebut. Seperti sedia maklum pemindaan Akta ini diwujudkan selepas tragedi di Lunas di mana beberapa orang mati akibat minum samsu haram dan juga beberapa tragedi di mana ramai orang telah meninggal dunia secara berkumpul-kerumuk di Negeri Sembilan dan Selangor. Kematian berkumpul ini dilaporkan dalam mass media secara berluar-luasan dan membayangkan betapa kejinya samsu haram ini. Tetapi harus diingati beberapa orang juga mati tiap-tiap hari tanpa dilaporkan dalam suratkhbar dan lain-lain mass media dengan senyap-senyap sahaja.

Saya menyokong penuh Rang Undang-undang ini yang bertujuan untuk menjadikan satu kesalahan tidak boleh dijamin terhadap perbuatan mengilang atau memperdagangkan samsu haram ini. Saya juga ingin mengesyorkan supaya hukuman terhadap perbuatan jenayah ini ditambah lagi dan jika boleh diberi hukum gantung mati seperti yang diberi kepada pengedar dan pemilik dadah. Hukuman yang diberi itu hendaklah menjadi satu faktor penghalang bagi perbuatan itu. Orang-orang yang mengilang atau memperdagangkan samsu gelap ini boleh dianggap melakukan satu pembunuhan yang teratur dan keji terhadap peminum-peminum

samsu gelap ini yang boleh didapati dengan harga yang agak murah.

Untuk mengelakkan rakyat yang miskin minum samsu haram ini Kerajaan hendaklah mengkaji kemungkinan mendapatkan alternatif bagi samsu gelap.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara lagi berkenaan dengan perdagangan samsu gelap ini adalah tidak ada ramai yang ditangkap dan didakwa atas kesalahan mengilang dan memperdagangkan samsu gelap ini. Orang-orang yang melakukan perbuatan ini selalunya, dengan izin, "go scot-free" kerana pihak berkuasa tidak mendapat information yang secukupnya.

Untuk mengelakkan orang ramai memberi information atas perbuatan samsu gelap ini pihak berkuasa hendaklah mengkaji kemungkinan menambahkan lagi reward bagi information ini. Dengan ini saya menyokong penuh Rang Undang-undang yang bertujuan menjadikan satu kesalahan tidak boleh jamin terhadap perbuatan mengilangkan dan memperdagangkan samsu gelap ini.

5.35 ptg.

Dato Sulaiman bin Ninam Shah: Tuan Yang di-Pertua, saya suka mengambil bahagian sedikit dalam perbincangan Rang Undang-undang pindaan ini yang tujuan Rang Undang-undang ini ialah meminda supaya mengenakan hukuman keras kepada pembuat dan penjual samsu-samsu gelap. Ini berkaitan dengan kemalangan yang berlaku baru-baru ini, yang berasa pelik sedikit kita ini, kita meminda Rang Undang-undang untuk membolehkan menjual, mengedar samsu walaupun ia dikatakan tadi kepada orang-orang yang tidak ada kemampuan untuk membeli dengan harga yang mahal.

Saya berharap mudah-mudahan pada satu masa yang akan datang Kerajaan dapat membawa satu Rang Undang-undang dalam Dewan yang mulia ini supaya dapat menghapuskan, oleh sebab negeri ini ialah negeri yang mana agama Islam menjadi agama rasmi, jadi lebih baik dihapuskan terus semua sekali minuman keras sama ada samsu, arak dan sebagainya tidak dibenarkan dijual dalam negeri ini sebagaimana yang

telah berjalan di negeri-negeri Islam seperti Saudi Arabia dan lain-lain lagi.

Kita dapat tahu berpuluh-puluh orang mati kerana minum samsu gelap, tetapi yang sebenarnya pada tiap-tiap hari barangkali beribu-ribu orang yang mati salah satu daripada sebab yang besar kematiannya itu ialah kerana minum arak, barang yang diharamkan ini. Dari itu saya tidak hendak mengambil masa yang panjang berucap dan saya berharap pada satu masa yang akan datang pihak Kerajaan dapat membawa satu Rang Undang-undang dalam Dewan yang mulia ini supaya semua jenis minuman keras yang haram ini diharamkan daripada dijual, diminum dan sebagainya dalam negara kita.

5.37 ptg.

Tuan Abdul Razak bin Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, saya juga bangun bersama-sama bagi menyokong Rang Undang-undang suatu Akta Membaharui Undang-undang (Penghapusan Samsu Gelap) 1976 yang mana sebentar tadi telahpun dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri di atas Rang Undang-undang ini dan juga pindaan-pindaan yang telah dicatatkan di dalam Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih dan tahniah di atas langkah yang akan diambil oleh Kerajaan berhubung dengan kejadian-kejadian samsu gelap ini yang mana telah mengakibatkan berpuluh-puluh manusia mati disebabkan oleh segolongan manusia yang mahu kaya tanpa memikirkan keselamatan orang lain. Dengan adanya Akta ini yang menyatakan di sini di ruangan tajuk 16A:

"Jaminan tidak boleh diberi berkenaan dengan kesalahan-kesalahan tertentu".

Juga telah dicatatkan (a) (b) yang mana telahpun dihuraikan sebentar tadi, oleh itu di dalam Fasal 16A ini ada mengatakan:

"(a) jika kesalahan yang dilakukan itu boleh dikenakan hukum penjara selama lebih daripada lima tahun; atau

(b) jika kesalahan yang dilakukan itu boleh dikenakan hukum penjara

selama lima tahun atau kurang dan Pendakwa Raya memperakui secara bertulis bahawa bukanlah bagi kepentingan awam untuk memberi jaminan kepada orang tertuduh itu.”

Maka saya rasa, Tuan Yang di-Pertua, kesalahan ini yang dihukum 5 tahun penjara rasanya memang tidak cukup.

Saya bersetuju dengan rakan saya sebentar tadi menyatakan undang-undang ini harus diperketatkan lagi kerana 5 tahun buat masa ini terlampau pendek masanya. Kalau dikenakan 5 tahun, tolak hari cuti dan sebagainya tidak sampai 5 tahun. Selepas itu mereka balik semula buat samsu gelap dan selepas itu jual, kena lagi 5 tahun, diapun kaya lagi. Saya rasa elok undang-undang ini bukan dikenakan hukuman 5 tahun tetapi hukuman gantung kepada mereka yang bersalah kerana hukuman gantung inilah rasa saya yang berpadanan dengan jenayah yang mereka buat itu.

Di samping itu sungguhpun dalam Perlembagaan negara kita mengatakan ugama Islam ialah ugama rasmi tetapi dalam masalah minuman yang melazatkan ini kepada orang-orang yang berkenaan rasa saya memang susah kita hendak berhentikan. Kemungkinan kalau kita hentikan minuman ini, mereka yang telah ketagih minum arak dan sebagainya tidak akan lalu buat kerja. Mereka akan tidur ataupun letih kerana tidak dapat minum. Kita lihat di tempat-tempat orang yang minum ini kadangkala sebelum dia minum itu bukan main letihnya tetapi selepas dia dapat minum satu koleh, sudah jadi 2 koleh.

Bagi mengatasi masalah ini Kerajaan juga rasa saya haruslah buat sementara waktu sehingga Kerajaan boleh membuat satu undang-undang yang mengharamkan segala minuman keras dalam negara kita ini kemungkinan di masa yang akan datang; sementara Undang-undang ini berjalan pihak Kerajaan juga rasa saya haruslah bertimbang rasa juga kepada peminum-peminum yang biasa dilakukan oleh orang-orang bawahan yang bekerja di estet-estet ataupun pemotong getah dan sebagainya. Mereka ini memang memerlukan minuman-minuman ini tetapi oleh kerana mereka tidak mampu hendak

membeli beer ataupun ‘Guinness Stout’ dan sebagainya—oleh sebab saya tidak minum dalam soal ini, saya tidak tahu nama-namanya—dapat dikurangkan cukainya sedikit. Rasa saya orang-orang yang minum agaknya suka hati jika dapat dikurangkan cukainya supaya mereka ini dapat minum dan di samping itu mereka tidak lagi hendak mencari samsu-samsu gelap yang dibuat daripada tapai, beras dan sebagainya seperti apa yang saya dapat tahu yang mana dibuat di dalam botol selepas itu dijual secara sorok-sorok. Kalau nira yang dibuat ataupun diusahakan oleh Kerajaan harganya murah, rasa saya dengan sendirinya pembuat-pembuat samsu gelap ini akan menutup perniagaan mereka dan masalah ini tidak akan timbul lagi.

Dalam masalah ini juga iaitu tentang samsu-samsu gelap ini, kadangkala ada sindiket-sindiketnya malahan di Kuala Lumpur ini juga. Kadangkala di kawasan-kawasan terpencil di Kuala Lumpur ini ada perkara ini dibuat tetapi oleh kerana susah hendak dapat maklumat-maklumat maka di sini saya berharap kepada pihak-pihak yang berkenaan supaya dapat menyelidik di kawasan-kawasan khasnya di Wilayah Persekutuan ini. Apa yang saya dapat tahu banyak perkara-perkara ini terjadi tetapi tidak dapat dikesan kerana orang-orang ini kadangkala ada subahat-subahatnya maka perkara ini tidak dapat diketahui oleh pihak Kerajaan ataupun pihak yang berkenaan. Sebelum terjadi kemalangan atau kematian, saya berharap ini dapat dilakukan, kalau boleh sekarang juga.

Saya tidak dapat menerangkan di dalam Dewan yang mulia ini tetapi di Kuala Lumpur ini memang ada saya dengar tempat-tempatnya yang mana golongan-golongan 10-15 orang pelanggan-pelanggan istimewa mereka sahaja yang diberi minuman-minuman ini tetapi buat masa ini belum ada yang mati lagi. Kemungkinan kalau dibiarkan perkara ini akan menjadi. Oleh itu dalam masalah Undang-undang ini sayapun tidak banyak hendak membahaskan kerana telah eloklah buat sementara ini dan kita harap Undang-undang ini dapat berjalan dan dengan ini juga saya bersama-sama menyokong Rang Undang-undang Membaharui

Undang-undang (Penghapusan Samsu Gelap) (Pindaan), 1981.

5.46 ptg.

Tuan Haji Abdul Hamid bin Tahir: Tuan Yang di-Pertua, saya juga turut menyokong Rang Undang-undang Membaharui Undang-undang (Penghapusan Samsu Gelap) (Pindaan) 1981 yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri sekejap tadi dan ingin mengucapkan terima kasih dan syabas kepada Kerajaan dengan beraninya mengemukakan Rang Undang-undang ini yang difikir sebagai satu usaha untuk hendak menghapuskan perbuatan-perbuatan yang harus merosakkan masyarakat terutamanya mereka yang berpendapatan rendah dan tinggal di luar bandar.

Banyak sudah diperkatakan bahawa haruslah Undang-undang ini difikir setelah berlaku beberapa angkara terutamanya di selatan Kedah iaitu di Lunas yang mengakibatkan berpuluh-puluh nyawa dan mengakibatkan beberapa penoreh getah sehingga sekarang ini ada yang tidak dapat melihat sesuatu berpunca dari meminum minuman yang dikatakan samsu gelap ataupun tuak yang biasa dibuat di kampung-kampung.

Saya tidak tahu adakah ini dimaksudkan samsu gelap itu sama tarafnya dengan tuak yang biasa dibuat daripada pokok-pokok kelapa dan di separuh-separuh tempat dibuat daripada air tapai dan sebagainya tetapi haruslah difikirkan kalau sekadar kita mengharamkan atau mengenakan satu hukuman yang berat ke atas pembuat samsu secara gelap itu sahaja mungkin rasa saya perkara ini tidak dapat dihapuskan sama sekali andainya kita bertujuan bahawa perbuatan ini patut dihapuskan sepertimana yang telah disuarakan oleh sahabat-sahabat saya sehingga mencadangkan supaya Undang-undang ini patut dikenakan ke atas mereka yang membuat perbuatan itu sama ada hukuman mati ataupun seumpamanya.

Bagi saya kalau kita suka hendak mencari akar umbinya patutlah kita perhatikan daripada mana benda-benda yang dijadikan samsu atau tuak yang dibuat oleh mereka.

Pada pendapat saya kalau kita tengok terutama sekali air-air tuak yang dibuat

sekarang ini datangnya daripada pokok-pokok kelapa yang tidak diambil buahnya bahkan dicantumkan bunganya kemudian dikeluarkan saluran air niranya dan diperam beberapa hari dicampurkan sedikit dengan sejenis alat pemasam hingga sampai kepada beberapa waktu dan itulah yang dipanggil tuak atau samsu di kampung-kampung.

Saya yakin dan percaya apa yang telah terdapat di Lunas, Kulim beberapa bulan yang lalu mengakibatkan kematian tidak lain minuman yang diminum ialah sepertimana yang saya sebutkan tadi iaitu air yang datang daripada pokok-pokok kelapa atau bunga-bunga kelapa yang sengaja dibuat sedemikian rupa. Kalau Kerajaan berkehendakkan supaya pembuatan samsu kelapa ini dihapuskan hendaklah kita lebih mencari usul asalnya sepertimana yang saya katakan iaitu Kerajaan cuba mengenakan satu hukuman ke atas mereka yang suka menggunakan pokok-pokok kelapa ini dijadikan tuak daripada air nira dan itulah barangkali lebih sesuai dan menasabah kalau kita cuba hendak menghapuskan pembuatan samsu gelap yang dimaksudkan di sini.

Begitu juga bahan-bahan lain sepertimana yang kita pernah dapat daripada air padi, lalang dan sebagainya; semuanya ini boleh dijadikan satu jenis alat minuman yang memabukkan dan kalau pihak-pihak pengkaji sudah dapat mengetahui hal ini barangkali hukuman ataupun satu peraturan dan undang-undang harus boleh dibuat kepada mereka yang berusaha mengadakan ini dan hukuman itu patut diletakkan lebih berat daripada yang sepatutnya.

Saya sebutkan tahniah dan terima kasih kerana pada pendapat saya, saya harus menyokong pandangan sahabat-sahabat saya yang mengatakan bahawa dari sudut sebuah negara yang mengamalkan ala Islam dan ini saya fikir adalah ke arah satu jalan yang harus dipraktikkan atau diubahkan kedudukannya dari semasa ke semasa. Bilamana kita telah mengakui bahawa Islam adalah ugama resmi negara ini, jadi-mengapa kita tidak boleh buat peraturan-peraturan yang boleh menegakkan syiar Islam. Di antaranya cuba kita mengharamkan sedikit demi sedikit ataupun menekankan lebih berat cecusnya ke atas benda-benda yang dijadikan alat pemabuk ini

supaya lama kelamaan bolehlah kita potong terus daripad dibenarkan jenis-jenis minuman haram ini digunakan di negara kita. Padahal kita dapat lihat di Pakistan umpamanya dalam beberapa bandar dan dalam beberapa buah hotel yang besar-besar adalah diharamkan sama sekali, sesiapa yang menginap di situ daripada meminum minuman yang haram. Begitu juga di negeri India sendiripun ada juga, walaupun India tidak menganut agama Islam sebagai satu agama rasmi tetapi di dalam beberapa tempat di dalam India sendiri juga di dalam hotel-hotel yang besar-besar telah dikenakan sesuatu peraturan bahawa sesiapa yang hendak minum minuman keras seumpama brandy dan sebagainya dia boleh keluar daripada situ dan minum di tempat lain bahkan dilarang keras bagi sesiapa yang hendak minum di dalam biliknya ataupun kamarnya itu.

Kalau di negara lain sudah boleh berbuat sedemikian rupa maka mengapa pula kita tidak boleh berbuat sebegini kerana kita sudah diketahui oleh umum, diketahui oleh semua bahawa negara ini menganut agama Islam dan agama Islam menjadi asas tunggal yang utama untuk mereka yang tinggal di sini dan perlu mengikuti ajarannya.

Berbalik saya kepada masalah perkara yang memabukkan. Bukan sahaja rasa saya agama Islam menegah seseorang itu meminum sehingga melupakan diri, barangkali agama Kristian juga begitu sekali menghendaki sesiapa yang menganut agama Kristian tidak seharusnya meminum minuman ini bahkan ditegah meminum minuman yang memabukkan ini termasuklah samsu gelap ataupun cerah apatah lagi kalau beer, brandy dan sebagainya kerana itu adalah satu punca yang boleh menarik seseorang itu bila dia sudah lupa, tenggelam akal fikirannya dia boleh membuat beberapa perkara yang lebih daripada sepatutnya. Kita pernah dengar beberapa cerita yang mengesahkan seseorang bilamana dia telah lupa daratan, bilamana dia telah lupakan dirinya dia akan melanggar serba jenis yang tersua di hadapannya asalkan dia dapat menghabiskan nafsu syahwatnya sehingga sampai pernah kita membaca beberapa cerita-cerita detective berpunca pembunuhan itu tidak lain tidak bukan ialah asalnya daripada meminum minuman keras. Barangkali dari segi pandangan kesihatan

juga menyebut ada beberapa punca yang seseorang itu boleh menjauhkan diri daripada penyakit lemah jantung, penyakit darah tinggi andainya dia dapat menahankan dirinya daripada meminum minuman yang keras. Barangkali sungguhpun doktor tidak mengatakan itu satu perkara yang seharusnya dan sewajib ditinggalkan tetapi adalah baik kalau difikir apa yang telah dinasihatkan oleh para doktor tentang meminum minuman keras satu perkara yang harus ditahan yang boleh dijauhkan daripada meminumnya adalah satu perkara yang baik dan dapat menyelamatkan diri seseorang itu.

Dalam hal ini, undang-undang yang berkaitan dengan penghapusan samsu gelap ini adalah sudah kena pada tempatnya, bahkan kalau boleh sepertimana yang disuarakan oleh sahabat-sahabat kita iaitu di satu masa nanti undang-undang yang sebegini kalau boleh diperketatkan lagi supaya siapa juga yang berusaha membuat samsu gelap ini hendaklah dikenakan hukuman yang seberat-beratnya dan akhirnya lama kelamaan undang-undang yang seumpama ini juga boleh dikenakan kepada mereka yang meminum atau mabuk sehingga tidak dapat menahankan diri walau di mana tempat sekalipun dan dengan itu pemerintahan secara ala Islam bolehlah kita timbulkan dari semasa ke semasa.

Saya dengan ini, sekali lagi menyokong Rang Undang-undang Penghapusan Samsu Gelap (Pindaan) 1981 ini, dan terima kasih.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Fadzil bin Mahmood.

6.00 ptg.

Tuan Fadzil bin Mahmood: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Membaharui Undang-undang (Penghapusan Samsu Gelap) 1976 ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan tahniah kepada Menteri yang berkenaan yang telah sedar masalah meminda undang-undang untuk memberatkan hukuman kepada pengedar ataupun pembuat-pembuat samsu haram yang mana kebelakangan ini banyak nyawa telah terkorban akibat daripada samsu haram ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya sokong penuh di atas kesalahan yang didapati daripada seseorang yang menyediakan samsu haram ini tidak boleh jamin dan juga hukuman penjara lebih daripada lima tahun. Saya rasa hukuman ini buat sementara ini mungkin mencukupi tetapi saya berharap perkara ini akan dapat diperberatkan lagi. Di samping lima tahun hukuman penjara itu seseorang yang melakukan kesalahan selepas mereka dikeluarkan daripada penjara itu mungkin melakukan pekerjaan ini lagi. Saya syorkan supaya selepas mereka ini dikeluarkan daripada hukuman patut mereka ini dibuang daerah supaya dihantar ke daerah-daerah yang tidak mempunyai bahan-bahan untuk membuat samsu haram ini. Kalau tidak, mungkin orang-orang ini tidak akan insaf dan mereka ini akan melakukan lagi perbuatan ini kerana perbuatan mengadakan samsu haram ini akan menguntungkan mereka itu. Jadi saya percaya selepas itu mereka patut dihantar ke tempat-tempat ataupun ke daerah-daerah yang lain supaya mereka tidak dapat dijalankan perbuatan seperti itu lagi.

Tuan Yang di-Pertua, saya terlebih dahulu mengucapkan tahniah kepada Kementerian Penerangan yang mana kita tengok akhir-akhir ini mengenai dengan dadah. Dalam TV pihak Jabatan Penerangan ini telah selalu mengadakan gambar-gambar yang menunjukkan akibat buruknya seseorang itu mengambil dadah. Jadi di samping undang-undang yang baru ini berkenaan dengan samsu haram saya berharap pihak Kementerian Penerangan patut juga menayangkan gambar-gambar pendek yang menunjukkan bagaimana akibat buruknya kalau seseorang itu mengambil samsu haram. Di samping itu kita dapat menyedarkan orang-orang yang berkenaan supaya mereka tidak akan menggunakan samsu haram ini kerana akibat-akibat daripada itu akan memburukkan mereka sendiri. Jadi saya rasa Kementerian Penerangan ini akan dapat menolong Kementerian ini supaya penggunaan samsu haram ini dapat dikurangkan walaupun kita tidak dapat menghapuskan dan kita harap dapat mengurangkan masalah ini.

Sebelum sepertimana sahabat kita tadi mengatakan kita patut mengharamkan terus menerus minuman-minuman keras di negara kita ini sebagai negara Islam, saya rasa buat permulaannya patut kita buat satu rang undang-undang menegakkan orang-orang meminum sesuatu minuman keras di kedai-kedai dengan cara terbuka. Kita haramkan dulu, kita tegahkan mereka itu supaya jangan minum minuman-minuman keras ini di halayak ramai. Ini adalah satu perkara permulaan patut kita lakukan sebelum kita membuat satu rang undang-undang menghapuskan terus. Tetapi saya sokong perkara ini, supaya perkara ini suatu masa nanti kita akan menghapuskan langsung kerana negara kita ialah negara Islam dan kalau negara-negara Islam lain boleh buat demikian mengapa kita tidak boleh buat.

Setakat inilah sahaja dan sekali lagi saya menyokong Rang Undang-undang pindaan berkenaan dengan penghapusan samsu gelap.

USUL

PENANGGUHAN MESYUARAT

Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Tuan Law Hieng Ding): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa walau apapun peruntukan Peraturan Mesyuarat 11, Dewan ini hendaklah ditangguhkan sekarang.

Dato' Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa walau apapun peruntukan Peraturan Mesyuarat 11, Dewan ini hendaklah ditangguhkan sekarang.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ini ditangguhkan sekarang hingga jam 2.30 petang hari esok, 21hb Januari, 1982.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.10 petang.